

Udskriftsdato: 30. december 2025

KEN nr 9279 af 18/03/2025 (Gældende)

Pressenævnets kendelse i sag nr. 2024-05998

Ministerium: Justitsministeriet

Journalnummer: 2024-05998

Pressenævnets kendelse i sag nr. 2024-05998

Frihedsbrevet får kritik for annoncevideo

Frihedsbrevet bragte i april 2024 en artikel med kritisk omtale af formanden for en organisation, som hjælper sårbare og udsatte kvinder. Det fremgik af omtalen, at flere havde rettet beskyldninger mod formanden om udnyttelse, trusler og kontrol. Frihedsbrevet bragte også en annoncevideo som en del af Frihedsbrevets kampagne "Operation 5000" om kampagnemål for nye medlemmer. I videoen udtalte Frihedsbrevets ansvarshavende chefredaktør, at formanden "udsætter kvinder for social kontrol" og "gerne lige [vil] have massage af dem". Den omtalte formand og organisationen klagede til Pressenævnet blandt andet over, at Frihedsbrevet havde bragt ukorrekte og krænkende oplysninger, som mediet ikke i tilstrækkelig grad havde efterprøvet. Pressenævnet kritiserede Frihedsbrevet for at bringe udsagnene i annoncevideoen, som indeholdt journalistisk materiale, og som havde en faktisk og grov karakter og dermed overskred de vide rammer for annoncer. Nævnet udtalte ikke kritik af de øvrige klagepunkter.

[Klager 1] og [Klager 2] ved advokat Anja Linde har klaget til Pressenævnet over artiklen *"NGO-formand bliver fremhævet af medier og politikere som redningsmand for udsatte kvinder – nu anklager flere af dem ham for udnyttelse, trusler og kontrol"* og videoen *"Operation 5000 – [Chefredaktøren]"*, bragt henholdsvis den 8. april og 26. april 2024 på frihedsbrevet.dk, idet de mener, at god presseskik er tilsidesat.

[Klager 1] og [Klager 2] har navnlig klaget over, at Frihedsbrevet har bragt ukorrekte og krænkende oplysninger, som mediet ikke i tilstrækkelig grad har efterprøvet.

1 Sagsfremstilling

Den påklagede artikel

Frihedsbrevet bragte den 8. april 2024 artiklen *"NGO-formand bliver fremhævet af medier og politikere som redningsmand for udsatte kvinder – nu anklager flere af dem ham for udnyttelse, trusler og kontrol"* på frihedsbrevet.dk.

Der er øverst i artiklen indsat en illustration, der forestiller [Klager 2] med en glorie over hovedet, som sidder oven på fire kvinder, der ligger i en bunke under ham, og tager en selfie.

Af artiklen fremgår blandt andet:

"Det korte af det lange

Formanden for organisationen [Klager 1], [Klager 2], slår sig op på at hjælpe udsatte kvinder, der er udsat for negativ social kontrol og æresrelaterede forbrydelser. Men nu fortæller flere af de sårbare kvinder, han skulle hjælpe, til Frihedsbrevet, at de føler sig udnyttet af formanden, der bruges vidt og bredt i medierne og samarbejder med flere politikere. I flere tilfælde er Frihedsbrevet bekendt med sager, hvor kvinder anklager ham for grænseoverskridende adfærd, udnyttelse og kontrol. Derudover har Frihedsbrevet talt med fem krisecentre, der ikke længere har lyst til at samarbejde med [Klager 2], fordi de føler, at hans

tilgang til arbejdet med sårbare, udsatte kvinder ikke er fagligt forsvarlig. [Klager 2] kan ikke genkende kritikken, der fremgår i artiklen. Han skriver i et skriftligt svar, at han og organisationens frivillige igennem mange år har udøvet en fantastisk indsats – og at de i øvrigt har et godt og ordentligt samarbejde med rigtig mange krisecentre på landsplan.

[...]

En antihelt

Til trods for det heroiske billede, der tegnes af [Klager 2], som en mand, der hjælper udsatte kvinder ud af negativ social kontrol, kan Frihedsbrevet nu afsløre, at virkeligheden er en anden. Frihedsbrevet har talt med fire kvinder, og fælles for dem er, at de alle har haft dårlige oplevelser med [Klager 2]. De fortæller om manglende hjælp, udnyttelse, grænseoverskridende adfærd og trusler, til trods for at det var dét, han skulle beskytte kvinderne imod. Derudover har Frihedsbrevet talt med fem krisecentre, og ingen af dem har lyst til at samarbejde med [Klager 2], fordi de mener, at hans tilgang til arbejdet med sårbare, udsatte kvinder ikke er fagligt forsvarlig.

'Helten' [Klager 2]

I 2020 fortæller [Klager 2] for første gang sin gribende personlige historie til TV 2 Østjylland – han forklarer, at han har haft social kontrol helt tæt på, og at det er derfor, at han nu lever for at redde udsatte kvinder, som da han reddede [Kvinde 1] hjem fra Kurdistan.

[Klager 2] fortæller, at han for mange år tilbage blev dybt forelsket i en smuk kvinde, der var bosat i Danmark, men som kom fra et tvangsægteskab præget af social kontrol.

Igennem en årrække forsøgte han og kvinden at leve et fredeligt liv sammen i det skjulte, men gang på gang blev de opsøgt af kvindens familie, fortæller han.

Deres historie endte ulykkeligt: Der er ikke andet at gøre for ham end at sende kvinden ud af landet på egen hånd, da hun ikke kunne leve med frygten længere, fortæller han til TV 2 Østjylland.

[Klager 2]s personlige historie blev ifølge ham selv startskuddet til organisationen [Klager 1], der kæmper for kvinder udsat for negativ social kontrol og æresrelaterede forbrydelser. Siden han dengang måtte sige farvel til kvinden, er det blevet hans primære mål i livet: at hjælpe andre.

“Mit arbejde, det fylder alt. Jeg tænker på det, når jeg står op, og jeg tænker på det, når jeg går i seng. Det er 24/7,” siger han i TV 2-dokumentaren.

Det er den samme historie, [Klager 2] fortæller til landets krisecentre, når han er ude at holde foredrag om sig selv og sin organisation, [Klager 1].

Som i det dramatiske klip med [Kvinde 1] toner [Klager 2] gang på gang frem som redningsmand i videoer på Facebook og i medierne. Her er der et utal af kommentarer, hvor han lovprises som barmhjertig samaritaner.

“Du er en helt, [Klager 2]”, “[Klager 2] skulle have en medalje” og “Tak for dit kæmpe store arbejde,” lyder nogle af kommentarerne.

En anden fortælling

[Klager 2] har positioneret sig selv som den, man skal gå til, hvis man er udsat for æresrelaterede forbrydelser og negativ social kontrol. På grund af sin ekspertise og erfaring på området tilbyder han gratis foredrag og rådgivning til krisecentre, der har kvinder med de problemstillinger boende.

På et af krisecentrene bliver det til et møde fortalt, at [Klager 2] gerne vil komme forbi for at fortælle om sine metoder og den rådgivning, han tilbyder. På mødet reagerer en medarbejder voldsomt på udmeldingen; et år forinden har hun nemlig fundet ud af, at den selvsamme [Klager 2] har udsat en kvinde på krisecentret for grænseoverskridende adfærd og psykisk vold over længere tid.

Krisecentret har fået samtykke til at fortælle kvindens historie til Frihedsbrevet.

Af hensyn til sagens alvor og kvindens sikkerhed optræder hun her anonymt, ligesom også krisecenteret beskrives uden nærmere genkendelige detaljer. Frihedsbrevet er bekendt med kvindens fulde identitet.

En ansat på krisecenteret fortæller, at kvinden bor der, fordi hun har været i flere voldelige forhold.

Som en del af den voldsfaglige bearbejdning med at forstå og bryde det mønster, laver krisecentret allerede for et år siden en voldskortlægning, hvor de forsøger at finde tilbage til mønsterets begyndelse og den voldsudøver, som har haft de største konsekvenser for kvindens liv.

Under denne kortlægning peger kvinden på forholdet til [Klager 2] som det forhold, der har påvirket hende mest, og som har haft de mest vidtrækkende konsekvenser. Under kortlægningen kommer det også frem, at han er den, hun stadig er mest bange for at møde. Krisecentret fortæller også, at kvinden får angstanfald, når hun ser ham på tv.

Frihedsbrevet har fået bekræftet, at kvinden havde en relation til [Klager 2] fra flere kilder tæt på kvinden, men ovenstående beskrivelser er udelukkende krisecentrrets vurderinger af samarbejdet med kvinden.

Kvinden fortæller til krisecenteret, at hun, efter relationen stopper, modtager en række truende beskeder fra en falsk profil, som hun mener, at [Klager 2] står bag. Hun har dog kun kunne finde de nedenstående, men hun fortæller, at hun modtog flere end blot dem.

Vi kan konstatere, at kvinden har modtaget beskederne, og at hans navn nævnes i dem, ligesom der henvises til, at han har sendt andre beskeder.

Det er kvindens opfattelse, at beskederne kommer fra [Klager 2], fordi hans navn nævnes, ligesom der står, at der skrives på vegne af [Klager 2], men det kan Frihedsbrevet ikke bekræfte.

[Klager 2] afviser klart, at det er ham, der har sendt beskederne.

Nedenfor ses de beskeder, vi kan dokumentere, at kvinden har modtaget:"

Der er i artiklen indsat to skærbilleder fra en korrespondance via Messenger. Det fremgår ikke, hvem der korresponderer, eller hvornår korrespondancen har fundet sted. Af korrespondancen fremgår følgende:

"Person 1: Hej,

Skriver på vegne af [Klager 2]... Skulle hilse og sige siden du har blokeret ham kan han ikke kontakte dig på face. Han ved godt hvad du har gjort!

Hilsen [Kvinde 2] :d

Person 1: Jeg skriver lige fra min venindes face.

Jeg håber inderligt du har en dårlig smag i munden. Virkelig! ! !

Men nu skal du jo huske, at alt har 2 sider [Der er indsat en smilende emoji] hvorfor der nu bliver tid til payback time. Nyd din dag, og tænk over hvad jeg kan finde på [Der er indsat en smilende emoji]

Person 1: Vil bare sige at du er en ho... Ville ønske at [Klager 2] havde røvrendt dig for nok penge til at du skulle bo på gaden... For du opfører dig godt nok som dem der holder til gaden, nemlig en luder!

Person 1: Hilsen [Klager 2]s kæreste

Person 2: Hvis han har et problem er han jo mere end villig til at bevæge sig over på den anden side af broen, hilsen hendes kæreste, eller skal vi bare blande politiet ind i det... Vi kan jo bare bede de forskellige tlf selskaber om at udlevere de forskellige beskeder han har sendt, f.eks. dengang han var i kbh på kursus i [overstreget] og spurgte hvad hun lavede... Ikke umuligt at skaffe...!!!

Person 2: Så bare fuck af...!!!

Person 1: Ved alt... Du kan umuligt fortælle mig noget jeg ikke ved... Men gør dig selv en tjeneste og opdrag din kæreste, til at beholde bukserne på, og samle benene! Tror godt hun ved hvad jeg mener... Arrhahaaaa”

Af artiklen fremgår blandt andet videre:

”Krisecenteret vurderer, at kvinden allerede tidligt i relationen med [Klager 2] ville have været berettiget til et krisecenterophold under gældende lovgivning.

Krisecenteret fortæller, at kvinden ikke har valgt at anmelde [Klager 2].

Det er krisecenterets vurdering, at hun ikke har gjort det, fordi hun fortsat er meget bange for ham, og at hun, grundet sine tidligere voldelige forhold, ikke har haft styrken til det. Kvinden fortæller også til krisecentret, at hun ikke tør anmelde ham, fordi hun kan se, at han har oparbejdet en stærk og troværdig stemme i offentligheden omkring netop bekæmpelsen af vold mod kvinder.

[Klager 2] er foreholdt kritikken, og i et skriftligt svar lyder det:

”Jeg kan klart afvise at have sendt de påståede beskeder. Det er ualmindeligt grove injurierende anklager, der fremsættes mod mig, som vi på det kraftigste tager afstand fra. Det er undertegnede klare opfattelse, at forholdet bør politianmeldes, så politiet kan undersøge episoden nærmere.”

Frihedsbrevet har efterfølgende forelagt [Klager 2] dokumentationen for beskederne, men han er ikke vendt tilbage inden deadline.

[...]

Flere kvinder har oplevelser

[Klager 2] bliver altså både i medierne og af politikerne fremhævet som en mand, der redder kvinde efter kvinde fra vold og social kontrol. Det er også en af årsagerne til, at han besøger krisecentre rundt om i Danmark.

Men kvinden på krisecentret står ikke alene med oplevelsen af grænseoverskridende adfærd fra [Klager 2].

Frihedsbrevet er kommet i kontakt med en anden kvinde, der som 20-årig havde grænseoverskridende oplevelser med [Klager 2], da hun søgte hjælp hos ham og organisationen [Klager 1]. Kvinden medvirker anonymt af hensyn til sin egen sikkerhed og sit arbejde. I den her artikel har vi valgt at kalde hende Sofie.

I 2015 tager Sofie kontakt til [Klager 2], fordi hendes ekskæreste i forbindelse med deres brud misbruger nogle benzinkort, og Sofie er derfor endt med en stor gæld, som hun har brug for hjælp til at anmelde og få rådgivning til at håndtere.

Undervejs har Sofie daglig kontakt med [Klager 2], og han skriver beskeder til hende som “Godmorgen søde”, “Hvordan har du det i dag, smukke? ”, og “Får du spist, søde? ”.

Sofie har en oplevelse af, at han hurtigt begynder at lægge an på hende. Efter kort tid skriver han direkte til hende, at han har ondt i ryggen, og at det ville være rart, hvis hun ville give ham massage, næste gang de ses, mens de ordner hendes papirer. Sofie afviser dog at give ham massage, fordi hun “ikke kan finde ud af det”. Til det svarer han, at det kan han lære hende, fortæller hun, men hun slår det hen og undlader at svare på det.

Frihedsbrevet har set dokumentation for, at Sofie modtog beskederne, som vi omtaler, fordi Sofie senere konfronterer [Klager 2] skriftligt med det, der var sket. Ligesom hun skriftligt fortæller andre om beskederne. Vi har også fået bekræftet Sofies historie fra flere andre kilder, der var tæt på hende under forløbet med [Klager 2].

I dag fortæller Sofie, at hun dengang aldrig sagde fra, og at det først var senere, at hun indså, hvor grænseoverskridende og problematiske beskederne var.

Sofies gæld gør, at hun ikke har råd til at komme til tandlæge, selvom det er nødvendigt. Derfor samler [Klager 2] 2.000 kroner ind og sender hende til en tandplejer, som han kender personligt.

Udenfor tandlægeklinikkens åbningstid møder Sofie op og skal have ordnet sine tænder, og i den forbindelse vil [Klager 2] have taget billeder af hende i tandlægestolen med en serviet over hovedet, som han kan bruge på organisationens Facebook-side, selvom Sofie ikke har lyst til det, fortæller hun til Frihedsbrevet.

Billedet findes ikke længere på Facebook-siden, da organisationen har oprettet en profil af nyere dato. Frihedsbrevet har dog gennem beskeder set, hvordan Sofie beskriver og omtaler billedet over for flere i sin omgangskreds dengang.

Sofie fortæller i dag, at hendes tænder blev ødelagt af tandplejeren, blandt andet endte hun med synlige buler på to af sine fortænder.

“Du gjorde ikke andet end at forværre min gæld og lade en ikke uddannet tandlæge ødelægge mine tænder,” har Sofie skrevet i en besked til [Klager 2].

Derfor vil Sofie gerne have de indsamlede midler, så hun kan gå til en rigtig tandlæge. Da Sofie konfronterer [Klager 2] med det, fortæller han hende i en telefonsamtale, at de 2.000 kroner er blevet brugt på administrative opgaver. Han ender dog med at sende hende 1.000 kroner for ikke at anmelde tandlægen og for ikke at sige det videre til nogen.

Frihedsbrevet har set beskeder, hvor Sofie konfronterer [Klager 2] med tandlægebesøget, ligesom hun i beskeder til flere andre har fortalt om oplevelsen og sine ødelagte tænder. Frihedsbrevet har fået bekræftet historien fra flere kilder, der kendte til tandlægebesøget arrangeret af [Klager 2].

Frihedsbrevet har også set beskeder, Sofie har sendt til andre, hvor Sofie omtaler, at hun har fået de 1.000 kroner for ikke at sige noget til nogen. Frihedsbrevet har dog ikke set dokumentation for, at der er blevet overført 1.000 kroner til Sofie.

Til trods for at [Klager 2] forsøgte at hjælpe med et tandlægebesøg, oplever hun ikke at få hjælp til at håndtere gælden, hun oprindeligt kontaktede ham for at få hjælp med.

[Klager 2] råder hende til ikke at betale af, fordi hans anmeldelse af ekskærestens kortmisbrug først skal gå igennem.

Sofie forsøger løbende at få afklaring på, hvad hun skal gøre med gælden, men da hun får følelsen af, at der ikke rigtig sker noget, ender hun selv med at indsamle penge og forhandle med sine kreditorer.

Sofie fortæller, at hun på et intet tidspunkt har bedt om hjælp til social kontrol, men hun oplever alligevel, at [Klager 2] spørger meget ind til forholdet med hendes ekskæreste og om hendes barndom. Da [Klager 2] finder ud af, at Sofie tidligere i sit liv har været anbragt og har været udsat for seksuelle overgreb af sin far, vil han pludselig have, at hun skal beskrive episoderne ned til mindste detalje.

“Jeg kan huske, at han beder mig om at skrive de ting ned, min far har udsat mig for, og jeg forstod ikke rigtig, hvad han skulle bruge det til. Anden gang jeg møder ham, har jeg det nedskrevne med. Han henter mig fra arbejde, så sætter jeg mig ind i hans bil, og jeg kan bare huske følelsen af, at jeg ikke ville have, at han skulle styre, hvor vi kørte hen. ”

[Klager 2] fortæller Sofie, at de nu skal ned på politistationen for at anmelde faderen for de overgreb, han udsatte hende for i hendes barndom. Selvom Sofie ikke har lyst, ender hun med at anmelde ham den dag. Frihedsbrevet har set dokumentation, hvor Sofie fortæller til kilder tæt på hende, at [Klager 2] pressede hende. I en af beskederne skriver hun:

“Han pressede mig ud i at anmelde min far, selvom det var det eneste, jeg faktisk stod ved, at jeg ikke ønskede. ”

”Det havde jeg overhovedet ikke lyst til. Jeg havde generelt en følelse af, at han skulle bruge min historie til sin egen vinding,” fortæller Sofie.

Anmeldelsen trækker Sofie senere tilbage. Hun fortæller i dag, at hun slet ikke var afklaret, da han pressede hende til at anmelde. Hun fortæller også til Frihedsbrevet, at hun havde en følelse af, at han måske ikke ville hjælpe hende, hvis hun sagde fra.

[Klager 2] er foreholdt kritikken, og i et skriftligt svar lyder det:

“Vi er igen meget uforstående overfor kritikken. Det er ualmindelig vigtigt at påpege følgende: Sofie var IKKE en sag hos [Klager 1]. Det var et privat anliggende. [Klager 1] beskæftiger sig IKKE med økonomisk kriminalitet eller anliggender eller som anført tandlæge besøg mv.

Det er på ingen måde hverken undertegnede eller teamets ageren, at skrive de nævnte ord til de berørte kvinder. Igen igennem mange år har vi ageret uden den nævnte kritik. Dette var en privat samtale. ”

[Klager 2] bekræfter, at han bad den pågældende kvinde om massage, men henviser igen til, at det var ”private anliggender”, og at bemærkningen er blevet misforstået af modtager.

”Det beklager jeg. Her lægger jeg mig fladt ned og tager det fulde ansvar,” skriver han i sit skriftlige svar.

I forhold til anklagerne om tandlægen skriver han: "Dette er et privat anliggende. Der blev betalt 2000 kr. af egen private midler til pågældende, så hun kunne få reddet hendes tænder. Igen har det INTET med [Klager 1]s virke at gøre."

Frihedsbrevet har dog set dokumentation for, at kvinden var en sag hos [Klager 1]. I et opslag, der blev slået op på [Klager 2]s tidligere Facebook-profil, '[Klager 2] Offentlig', forsøgte han at indsamle midler til hende gennem organisationen. Det bekræftes også af folk, der tidligere har været tæt på organisationen. [Klager 2] har også skrevet i beskeder til Sofie og omtalt hende som en sag.

Vi har foreholdt [Klager 2] dokumentationen, men han er ikke vendt tilbage inden deadline."

Der er i artiklen indsat to skærbilleder af en korrespondance via Messenger, som "Sofie" efter det oplyste havde med [Klager 2].

Af det ene skærbillede fremgår blandt andet følgende:

"[Klager 2]: Det med din gæld og tandlæge. Nu er det sådan at jeg hjælper unge videre der er udsat for æresforbrydelser. Jeg valgte din sag fordi jeg aldrig siger nej [fremhævet med gul overstregning]. Jeg gjorde alt hvad jeg kunne for at hjælpe hvad angår din gæld ved at skrive til de kreditor. Tandlægen har jeg jo selv sagt heller ikke herre over. Hvordan skal jeg vide hvad pgl. Bore i eller hvad hun behandler. Kan du ik se det?

[Klager 2]: Jeg forsøgte – men i sidste ende gjorde du meget af det selv. Netop fordi du fik din styrke. Og hvis du har følt at jeg har været nærgående kan jeg kun beklage. Du burde for længst have sagt til mig at du følte det sådan. Så meget har du lært mig at kende at jeg er lige til og tager gerne konstruktiv kritik.

"Sofie": Jeg forstår udmærket at du er splittet. Men derfor er jeg stadig nødt til at sige til dig, at det ikke var i orden at kalde mig smukke eller prøve at bede om massage, og samtidig fremstå som en der netop hjælper kvinder med den type mænd."

Af den anden korrespondance fremgår blandt andet følgende:

"Sofie": Hej [Klager 2]. Jeg har simpelthen holdt det inde alt for længe. Nu ser jeg dine opslag over alt og kan ikke mere. Er det ikke pisse dobbeltmoralsk at du fremstår som en der gerne vil hjælpe kvinder der er fordrevet, udsat for vold, seksuelle krænkelse mm. Men samtidig lægger du selv an på de kvinder de hjælper, feks som du gjorde mod mig ved at kalde mig smukke og spørge om du ikke skulle have massage af mig.

[Klager 2]: Undskyld [overstreget]. Det er utroligt når jeg har vitterligt gjort så meget for dig. Hvis du husker det så brugte jeg min fødselsdag på at hjælpe din sag [fremhævet med gul overstregning] hvor din tidligere kæreste havde misbrugt din tillid og optaget lån på dit navn. Det er godt nok træls at du beskylder mig for at være dobbelt moralsk når jeg som det eneste forsøger at hjælpe folk videre. Den hjælp jeg aldrig modtog – da jeg stod i det. Jeg har flere gange sagt til dig hvor stolt jeg er af dig – og at du har klaret det godt. Det gør mig trist at du konstant angriber mig. Kh [Klager 2]"

Af artiklen fremgår blandt andet videre:

"Fanget i Libanon uden hjælp

En tredje kvinde, Frihedsbrevet er kommet i kontakt med, havde ligesom Sofie en oplevelse af, at [Klager 2] ikke kunne hjælpe hende, selvom han sagde, at han kunne.

Kvinden, der er dansk, optræder anonymt i denne artikel af hensyn til sin sikkerhed. Hun er i dag bosat på en hemmelig adresse i Danmark, men dengang hun kom i kontakt med [Klager 2], var hun fanget i Libanon med sin fem måneder gamle datter. Frihedsbrevet er bekendt med kvindens rigtige identitet.

Kvinden fortæller, at hendes mand var ekstremt voldelig, og at han flere gange slår hende bevidstløs. I 2022 flygter hun til et libanesisk krisecenter med sin lille datter.

På krisecenteret kan de dog kun bo et stykke tid, før de bliver sat på gaden. Da hun kun har halvanden måned tilbage af sit ophold, er der en del i hendes danske netværk, der opfordrer hende til at kontakte [Klager 2] og [Klager 1] for at få hjælp, fordi hendes mand har givet hende udrejseforbud fra Libanon.

I starten af april 2022 skriver kvinden derfor en besked til [Klager 2] og fortæller om sin situation. Han skriver, at hun i stedet skal skrive en besked til organisationens mail, og at sagen nu ender i deres varetægt.

I løbet af april måned skriver kvinden flere desperate beskeder til [Klager 2]; beskeder, der nogle gange ikke bliver svaret på.

Da hun i to uger ikke får svar på sine beskeder, skriver hun i starten af maj endnu en besked til [Klager 2]:

“Har du glemt os? ”

[Klager 2] fortæller hende, at hendes sag ligger til behandling, men at der desværre er lidt ventetid. Flere gange skriver han også, at de her typer sager er “langtrukne og komplekse”, og at hendes situation “ikke kan løses politisk”.

Frihedsbrevet har set beskedudvekslingen mellem kvinden og [Klager 2].

Kvinden bliver kontaktet af et medie, der gerne vil skrive om hendes situation i Libanon, men [Klager 2] fraråder hende det på det kraftigste og begrundet det med, at situationen skal være under kontrol, og kvinden undlader derfor at samarbejde med mediet.

“Hvis vi skal ind over, skal du ikke i pressen for nuværende – det vil give for meget støj på linjen, som du ikke har brug for,” skriver han til hende.

“Jeg fik fornemmelsen af, at det var ham, der skulle sørge for, at der var styr på tingene, så han efterfølgende kunne komme ud og spille helt,” fortæller kvinden og

fortsætter:

“Han var ekstremt svær at få fat på, og jeg følte, at han ikke vidste, hvad han skulle gøre. ”

[Klager 2] beder endelig kvinden om en samtykkeerklæring til en fuldmagt, så han kan handle på hendes vegne i sagen.

Kvinden giver samtykke den 13. maj 2022, men bare en måned efter trækker hun det tilbage grundet mangel på overholdelse af aftaler og fremdrift i hendes sag.

“Der var en plan og aftaler om, at der skulle være opkald, men jeg hørte intet.”

Kvinden fortæller til Frihedsbrevet, at hun aldrig får en bekræftelse på, at han accepterer, at hun trækker samtykket til fuldmagten tilbage.

Frihedsbrevet har både set mailen, hvor kvinden giver samtykke til [Klager 2], og også mailen, hvori hun trækker samtykket tilbage.

Kvinden bliver smidt ud fra krisecentret, halvanden måned efter hun har kontaktet [Klager 2], og hun er derfor tvunget til at flytte tilbage til sin voldelige mand.

Først et år efter lykkedes det kvinden selv at komme ud af Libanon, og efter en lang rejse gennem Europa og ophold på flere krisecentre undervejs kommer hun tilbage til Danmark af egen hjælp.

“Jeg fortryder i dag, at jeg stolede på ham og ikke bare selv fik min historie i medierne. Så havde jeg måske fået den hjælp, jeg havde brug for,” fortæller kvinden til

Frihedsbrevet.

[Klager 2] er foreholdt kritikken, og i et skriftligt svar lyder det:

“Det er korrekt, at pågældende borger bad om hjælp. Sager hvor man tilbageholdes eller er bortført til f.eks. Mellemøsten er komplekse og tidskrævende. Grundet vores tavshedspligt kan vi ikke komme sagen nærmere. Men overordnet kan vi sige, at vi som NGO IKKE kan flytte folk ud af et land, hvor de betragtes som statsborger.

Det var ikke undertegnede der sad med den pågældende sag, men flere andre sagsbehandlere hos [Klager 1].”

Krisecentre vil ikke samarbejde med [Klager 2]

Kvinden, der var fanget i Libanon, kontaktede [Klager 2], fordi hans organisation [Klager 1] fremstod som en troværdig organisation, der var målrettet mod at

hjælpe netop kvinder i situationer som hendes.

Flere af krisecentrene, Frihedsbrevet har talt med, fortæller også, hvordan de ved første møde med [Klager 2] blev forført af ham.

“Han er super veltalende, han taler om de penge, de har fået fra flere fonde, og at de

er blevet udvalgt til forskellige projekter. Han fortæller, at han er gode venner med politikere, og at det bliver rigtig godt. Indtrykket er, at han samarbejder med alle de rigtige. ”

Sådan beskriver det første krisecenter deres indtryk af [Klager 2].

“Foreningen har en flot titel. En [Klager 1] er jo noget, som mange kvinder på krisecentre drømmer om, så det er jo forførende,” fortæller det andet krisecenter.

Men de fem krisecentre, som Frihedsbrevet har talt med, ønsker ikke længere at bruge ham. De har alle samarbejdet med ham og har i det samarbejde oplevet, at han mangler faglige kompetencer og bruger usaglige metoder.

Flere af krisecentrene nævner konkrete eksempler, hvor [Klager 2] ifølge dem

har udvist uhensigtsmæssig og uagtsom adfærd og manglende faglighed i sager med

kvinder fra deres krisecentre. Grundet centrenes anonymitet og kvindernes sikkerhed kan Frihedsbrevet ikke gå i nærmere detaljer.

“Han fremstår meget troværdig og med de rette værdier, men det er ikke nok at have

store følelser. Det kræver stor professionalisme at være omkring voldsramte kvinder,” fortæller lederen af det andet krisecenter.

Fælles for alle krisecentrene og en af grundene til, de ikke står frem med navn, er, at

de ikke tør at bryde kontakten med [Klager 2] og [Klager 1], fordi det er deres

opfattelse, at han har indflydelse i den politiske verden, og at han forsøger at ødelægge det for krisecentrene.

“Han har fortalt, hvordan han udstiller andre krisecentre og forsøger at få dem lukket. Så man bliver jo bange for, hvad han kan finde på,” fortæller det tredje

krisecenter.

“Vi vil ikke have noget med ham at gøre, men vi bliver nødt til at holde os gode venner med ham, for han har kontakter inde på borgen, og vi er bange for, at han kan få

lagt nogle linjer, der er helt skæve,” fortæller det fjerde krisecenter.

“Han går rundt og siger, at krisecentrene er interesserede i at holde på voldsramte

kvinder, og at det er derfor, han ikke kan komme til. Det er jo lidt en slags undergravende virksomhed og fuldstændig åndssvagt,” fortæller det tredje krisecenter, og det

er identisk med det, de andre krisecentre fortæller, at de hører.

Det gode indtryk afløses altså hurtigt af bekymring for kvindernes tryghed og sikkerhed. Generelt har krisecentrene oplevet, at [Klager 2] forsøger at overtage sagerne.

“Han vil overtage sagen som socialrådgiver og koble krisecenteret fra, selvom kvinderne allerede bor hos os og har en socialrådgiver. Det tror vi ikke er bedst for kvinden, for det er os, hun har en relation til,” fortæller det første krisecenter.

[Klager 2] er foreholdt kritikken, og i et skriftligt svar lyder det:

“Vi har igennem mange år haft et fortroligt og konstruktivt samarbejde med mange krisecentre.

Hverken undertegnede eller [Klager 1] har politisk indflydelse til at kunne påvirke krisecentrenes daglige drift eller generelle lovgivning på området. ”

I sit skriftlige svar afviser [Klager 2], at han direkte skulle have sagt, at krisecentrene er interesserede i at holde på voldsramte kvinder. Han påpeger dog, at der er en økonomisk interesse i, at kvinderne på nogle ganske få krisecentre ikke får den

nødvendige hjælp. Her henviser han til en sag på Fyn, hvor tilsynet fik lukket et bestemt krisecenter.

[Klager 2] kan på ingen måde genkende beskrivelsen af, at han skulle forsøge at overtage sagerne fra krisecentrene.

[...]

Linselus

Fire af krisecentrene fortæller, at [Klager 2] er meget interesseret i at få kvinderne til at stå frem i medierne. Flere af dem undrer sig over, at medierne er et fokus.

“Fagligt kan man undre sig over, at der altid er et kamera med under redningsaktionerne. Krisecentrene lever ret anonymt, og vi er sat i verden for at passe på kvinderne først og fremmest, og især i æresrelaterede sager er der en ekstra dimension. De kvinder må ikke blive presset til at stå frem,” fortæller et krisecenter.

I en specifik sag oplevede et andet krisecenter også, at han var meget optaget af, at en udsat kvindes historie skulle i medierne, til trods for at det var decideret farligt for hende.

“Det ville ikke være til gavn for hende, men det ville nok være til gavn for ham og være en del af hans show off,” fortæller krisecentret, hvor kvinden boede.

Krisecentrene kritiserer også [Klager 2]s metoder, når det kommer til hans “redningsaktioner”, som han ofte brander sig på i medierne og på de sociale medier. ”Han drøner derud af, men fagligheden mangler. Han gør jo ting, der er dumme og skidefarlige for de kvinder, som han gerne vil hjælpe,” fortæller et krisecenter til Frihedsbrevet.

“Fagligt og sikkerhedsmæssigt ville vi ikke håndtere en redning på den måde. Vi tror ikke, at det er sikkert for kvinden, og han ser ud til at optrappe konflikterne i stedet for at nedtrappe dem,” fortæller et andet krisecenter.

Krisecentrene fortæller til Frihedsbrevet, at hverken de eller deres ansatte medvirker i sådanne redninger. I stedet samarbejder de tæt med politiet, for det er deres kompetence at håndtere farlige situationer, så kvindens sikkerhed er sikret.

[Klager 2] er foreholdt kritikken, og i et skriftligt svar lyder det:

“Kritikken omkring redningsaktionerne er ikke noget nyt. Det er dog altid en vurderingssag, som vi fra gang til gang drøfter med den lokale politikreds. I akutte situationer igangsættes de, og igennem tiden er flere krisecentre selv begyndt på samme.”

Frihedsbrevet har bedt om dokumentation for, at flere krisecentre er begyndt at udføre redningsaktioner som hans, men [Klager 2] er ikke vendt tilbage inden deadline.

[...]

Et misvisende maleri

Et andet eksempel på forvirrende oplysninger er historien om hans personlige oplevelser med social kontrol, som vi tidligere i artiklen har beskrevet.

I en artikel i TV 2 Østjylland fra 2020 fortælles det i hjerteskrærende vendinger, hvordan han og kvinden, der kaldes [Kvinde 3], passede perfekt sammen.

De mødte hinanden til en middag efter en konference, hvor hun var tjener. Hun var smuk og fangede hans opmærksomhed, og han besluttede sig for, at han ville have hendes nummer.

De sms'ede dagligt til langt ud på natten, men da de første gang mødtes, fortalte hun, at hun siden hun var 16–17 år havde levet i et tvangsægteskab.

De blev dybt forelskede, men forholdet havde en pris.

Parret levede skjult, men flere gange fandt [Kvinde 3]s familie dem.

Kontrollen og [Kvinde 3]s frygt for at dø blev forholdets endeligt, og efter at have levet et par år sammen i skjul måtte hun forlade ham og Danmark.

En februardag kørte de ud af Danmark. [Klager 2] skulle sætte [Kvinde 3] af i et andet land. Herfra skulle hun selv rejse videre. Hun tog kufferten og vendte sig om og gik. Det var sidste gang, han så hende.

Siden den dag har [Klager 2] ikke talt med hende.

Over for TV 2 Østjylland fortæller han, at han har fået malet et billede af kvinden, hans livs kærlighed, som nu hænger på væggen i hans hus som et eneste minde om deres tid sammen.

“Det eneste bevis på, at [Kvinde 3] nogensinde har været en del af hans liv, er et maleri, som fylder en hel væg i hans stue. Maleriet forestiller hende,” står der i artiklen fra TV 2 Østjylland.

I artiklen har de fået lavet en tegning, der forestiller maleriet, og gennemgår man flere billeder opslået fra hans hus på sociale medier, kan man se, at maleriet rigtig nok hænger der.

Men maleriet er en replika af et fotografi, der er taget af den berømte canadiske fotograf [Fotografen], og som forestiller kvinden [Kvinde 4], der indgår i billedserien “Guerilla fighters of Kurdistan” fra 2015, der portrætterer mænd og kvinder i frontlinjen mod ISIS.

Om [Klager 2]s ekskæreste “[Kvinde 3]” deler identitet med frontlinjekæmperen [Kvinde 4], har vi spurgt ham om. ”

Der er i artiklen indsat to billeder, der fremgår ved siden af hinanden, af henholdsvis [Fotografen]s fotografi af [Kvinde 4] og et maleri, der ligner det pågældende fotografi.

Af artiklen fremgår blandt andet videre:

”[Klager 2] er foreholdt kritikken, og i et skriftligt svar skriver han, at han har dokumenter, der beviser, at [Kvinde 3] har eksisteret.

Han svarer dog ikke på, hvorfor billedet forestiller frontlinjekæmperen [Kvinde 4]. Han skriver nu i stedet, at billedet blev lavet til ære for [Kvinde 3].

Skiftende fortællinger om ham og organisationen

Når man vil finde ud af, hvornår [Klager 1] startede, møder man også skiftende fortællinger.

På [Klager 2]s LinkedIn-profil står der, at organisationen blev stiftet i januar 2010. På [Klager 2]s egen Facebook-profil skriver han, at organisationen [Klager 1] blev stiftet og startede den 1. januar 2009.

I en præsentationsmail, der er sendt ud til krisecentrene i 2023, og som Frihedsbrevet har set, står der det samme:

“[Klager 1] har gennem snart 14 år hjulpet kvinder og unge med minoritetsbaggrund ud af negativ social kontrol, tvangsægteskaber, genopdragelsesrejser, vold mm. ” står der som det første i mailen.

I en artikel i Information fra 2015 fortæller [Klager 2] dog, at han først startede organisationen samme år.

“Han sidder i sin lejlighed lidt uden for [Bynavn] og skriver e-mails, søger fonde og forbereder optagelserne til en ny video for organisationen [Klager 1], som han stiftede i september i år”, står der i artiklen.

Men i en anden artikel i Information fra 2019 fortæller han, at det startede længe før, allerede i 2011.

“Derfor stiftede han for otte år siden organisationen [Klager 1], som han i 2015 valgte at stå frem og fortælle om, bl.a. i Information. ”

Kigger man i CVR-registret, står der, at organisationen blev stiftet den 17. september

2015- Frihedsbrevet er også kommet i besiddelse af beskeder, hvor [Klager 2] i september 2015 skriver, at han netop havde stiftet organisationen.

Frihedsbrevet har spurgt [Klager 2], hvornår organisationen rent faktisk blev oprettet, og hvorfor fortællingerne skifter.

I et skriftligt svar skriver han, at foreningen altså først blev stiftet i 2015, trods tidligere udmeldinger i medierne:

“Her forstår vi sagtens forvirringen. Allerede tilbage i 2009 startede undertegnede med at hjælpe andre efter egne oplevelser med negativ social kontrol. Frem til 2015 agerede undertegnede mere eller mindre alene i privat regi. Først i 2015 blev det besluttet at oprette [Klager 1]. ”

Noget andet, der er svært at få svar på, er, hvad [Klager 2] egentlig er uddannet som, og hvilken stilling han reelt har.

I artiklen fra 2015 i Information står der, at [Klager 2] er uddannet jurist.

“[Klager 2] er uddannet jurist og arbejder i et job, der intet har at gøre med ære, skyld og skam. ”

Det er dog ikke noget, [Klager 2] nævner nogle andre steder, og på hans LinkedIn står der heller intet om, at han er jurist. Derimod står der, at han har arbejdet

som konsulent i både [Arbejdsplads 1] og [Arbejdsplads 2] mellem 2011 og 2016 og efterfølgende i [Bynavn] Kommune indtil 2020.

På hans Facebook-profil fremgår det også, at han i 2020 sagde sit job op i [Bynavn] Kommune.

Men over for flere krisecentre har han fortalt, at han er uddannet socialrådgiver, og at han lige nu er ansat i [Arbejdsplads 3].

Frihedsbrevet har spurgt [Klager 2], hvad han reelt har af uddannelse, om han arbejder i [Arbejdsplads 3], og om hvorfor han fortæller noget forskelligt, ligesom vi har kontaktet [Arbejdsplads 3] med samme forespørgsel.

Dagen efter at Frihedsbrevet har forelagt kritikken for [Klager 2], er hans LinkedIn-profil pludselig ikke længere tilgængelig. “Denne side eksisterer ikke,” står der.

Frihedsbrevet har dog billeder af profilen, hvoraf informationerne nævnt ovenfor fremgår.

[Klager 2] er foreholdt kritikken, og i et skriftligt svar lyder det:

“Undertegnede er ikke uddannet jurist, men hjælper med juridisk arbejde, og vi

arbejder tæt sammen med dygtige samarbejdspartnere. Hvad jeg eller andre frivillige hos [Klager 1] er uddannet som, er et privat anliggende. Og vi holder det i privat regi af hensyn til sikkerhed mv.”

Udnyttede en kvinde til at komme i medierne selv

Vender vi tilbage til TV 2-dokumentaren, som blev beskrevet i begyndelsen af artiklen, ser vi, hvordan [Klager 2] ikke bare redder unge [Kvinde 1] fra sin voldelige

familie, men også hvordan han uselvvisk hjælper kvinden [Kvinde 5], der i dokumentaren fortæller sin grufulde historie.

[Kvinde 5] var konvertit og var i 17 år i et voldeligt forhold, hvor hun var udsat for social kontrol. I 2017 brød hun ud af forholdet og flyttede på krisecenter, så da hun møder [Klager 2], lever hun et helt andet liv.

Hun kontakter ham, fordi hun kan genkende de oplevelser, kvinderne i nogle af hans

sager har haft. Hun fortæller, at formålet med sin kontakt måske er at være frivillig i

foreningen, men under første møde foreslår han hende, at hun, for at hjælpe andre,

skal fortælle sin historie til TV 2, fordi han har kontakt til en journalist derfra.

Derfra går det stærkt, og anden gang [Kvinde 5] møder [Klager 2], foregår det på

Teglholmen hos TV 2. [Kvinde 5] medvirker i en række optagelser om sin fortid, og

undervejs har hun løbende kontakt med [Klager 2].

Undervejs er [Kvinde 5] med til at stifte en forening, og hun oplever i den forbindelse at blive kontaktet af flere andre journalister, som er interesserede i hendes historie. Her fortæller [Klager 2], at hun ikke må udtale sig, så længe dokumentaren er i gang, og han truer hende flere gange med, at dokumentaren bliver droppet, hvis hun taler med andre.

[Kvinde 5] fortæller til Frihedsbrevet, at hun oplevede, at kontrollen, [Klager 2] udøvede over for hende, føltes præcis som den, hun blev udsat for af sin eksmand.

Men da dokumentaren udkommer, kan [Kvinde 5] ikke genkende det billede, der bliver tegnet af hende og af relationen til [Klager 2]. I dokumentaren fremstilles det nemlig, som om hun har været en sag hos [Klager 2] og [Klager 1], og at det er ham, der har hjulpet hende.

I dokumentaren fortæller [Klager 2]:

“Lige nu har vi to sager. Den ene er med en etnisk dansk kvinde, som kæmper sig ud af et forhold med vold og negativ social kontrol. ”

I en scene i dokumentaren skal de følge [Kvinde 5] til et rutinemøde med kommunen. Selvom samværet er fastlagt, anker eksmanden årligt afgørelsen, så mødet med kommunen er et, hun har haft mange gange før, fortæller hun til Frihedsbrevet.

[Kvinde 5] fortæller, at [Klager 2] spørger, om han må tage med i forbindelse med optagelserne til dokumentaren. Men i dokumentaren fremstilles det, som om han hjælper hende til mødet.

“[Klager 2] hjælper [Kvinde 5] ved et møde i kommunen, hvor hendes voldsdømte eksmand ønsker mere samvær med deres børn,” fortæller speakeren i dokumentaren.

Men [Kvinde 5] fortæller til Frihedsbrevet, at det eneste, han reelt hjalp hende med, var at give hende et lift til retten.

I scenen siger [Klager 2] til [Kvinde 5] efter mødet:

“Hold fast, hvor klarede du det godt. Du gjorde lige præcis, det vi aftalte... holdt roen.”

[Kvinde 5] fortæller til Frihedsbrevet, at hun slet ikke kan genkende den fremstilling – hun fortæller, hvordan hun altid sad alene under retssagen om volden mod hendes børn, og hvordan hun aldrig har haft brug for, at nogen talte for hende.

I slutningen af dokumentaren afrunder [Klager 2] sagerne. Han fortæller:

“[Kvinde 5] har brugt mange år på at komme dertil, hvor hun og hendes børn er i dag. Det lysner, det er jo et pragteksempel på, at det godt kan lade sig gøre at bryde ud.”

Men [Kvinde 5] er vred over, at [Klager 2] får fremstillet det, som om han er skyld i, hvor hun er i dag.

Hun ender med at konfrontere [Klager 2] med måden, hele forløbet er foregået

på, og hun fortæller ham, at hun ikke forstår, hvorfor hun gøres til en af hans sager.

Overfor det er han helt uforstående. Han mener selv, at han har hjulpet hende gennem de mange beskeder, de har skrevet sammen, om dokumentaren.

Frihedsbrevet har set beskedudvekslingen mellem [Kvinde 5] og [Klager 2].

Frihedsbrevet har foreholdt TV 2 [Kvinde 5]s kritik af fremstillingen af hende, ligesom vi har fremsendt dokumentation for, at hun gjorde journalisten opmærksom på det.

“De SMS’er, I har sendt, viser, at [Kvinde 5] har gjort opmærksom på sine betænkeligheder over for journalisten. Der har været en tæt dialog med [Kvinde 5] i form af både møder, opkald og sms’er, og derfor er det svært for os her tre år senere at vurdere samlet, hvordan vi håndterede hendes bemærkninger. Men det ærgrer os selvfølgelig, hvis hun står tilbage med et indtryk af, at hun ikke blev hørt,” skriver TV 2 i et skriftligt svar til Frihedsbrevet.

Til trods for at [Kvinde 5] i dokumentaren og af [Klager 2] fremstilles som en af

dem, han har hjulpet, så udebliver den hjælp, da dokumentaren kommer ud.

En uge før dokumentaren kommer ud, bliver [Kvinde 5]s overfaldsalarm taget fra hende; noget hun havde fortalt [Klager 2]. Men [Kvinde 5] oplever ikke, at han tager det seriøst eller sikrer sig, at hun ikke er i fare, efter dokumentaren er blevet vist på tv.

[Kvinde 5] fortæller, hvordan hun efterfølgende var meget bange, og hvordan de eneste, der fulgte op på hendes sikkerhed, var hendes gamle krisecenter

Truer kvinden, han påstår at have reddet

Da [Kvinde 5] konfronterer [Klager 2], ender han ifølge [Kvinde 5] med at true hende med de oplysninger, han har fået af hende i forbindelse med hendes medvirken i dokumentaren.

“Du skal ikke glemme, hvor meget vi beskyttede dig i forhold til de dokumenter, som du sendte. Du ved godt, hvad jeg mener.”

[Klager 2] henviser her, ifølge [Kvinde 5], til, at han udelod nogle detaljer overfor TV 2, som måske kunne sætte [Kvinde 5] i et dårligt lys.

Men det er ikke noget, [Kvinde 5] har bedt ham om at fjerne, fortæller hun til Frihedsbrevet.

De detaljer fremgår nemlig allerede af retsdokumenter fra den sag, hvor eksmanden blev dømt for at udøve vold mod deres fælles børn.

[Klager 2] er blevet foreholdt kritikken, og i et skriftligt svar lyder det:

“Vi kan igen, grundet vores tavshedspligt, ikke komme sagen nærmere. Det er journalisten fra TV2 som beder pågældende om at holde tilbage fra andre medier, mens

dokumentaren bliver optaget. Hvilket er ganske alm. praksis. Det er dog muligt, at vi har viderebragt informationen fra journalisten og bedt pågældende om at afvente, at udsendelsen blev sendt.

Vi anerkender at pågældende er en ressourcestærk kvinde, som klarede det meste

selv. Men pågældende måtte oprettes som en sag for, at vi kunne modtage og gennemgå de mange dokumenter, som vi løbende modtog i sagen. Ydermere undrer det

os meget, at pågældende først fremsætter kritikken nu. Hun har været rundt på b.la.

BT LIVE med undertegnede – god aften Danmark og andre medier kort efter udsendelsen. Her var der ingen kritik. For ikke at glemme, at hun efter vores oplysninger

havde fået dokumentaren til gennemsyn. ”

Frihedsbrevet har dog set dokumentation for, at kvinden allerede dengang gjorde

[Klager 2] opmærksom på kritikken.

Frihedsbrevet har spurgt ham om, hvorfor han skriver det modsatte i sit svar til os,

men han er ikke vendt tilbage inden deadline. ”

Der er i artiklen indsat fire skærmbilleder af en korrespondance, som [Kvinde 5] efter det oplyste havde med [Klager 2] via sms den 25. marts 2021. Af korrespondancen fremgår følgende:

”[Kvinde 5]: Hvorfor bliver jeg gjort til en af dine sager? Jeg har mødt dig en gang før jeg mødte TV2. Det synes jeg faktisk ikke er okay

[Beskeden er efterfulgt af en optagelse fra dokumentaren ”*Fanget af familien*” bragt af TV 2]

[Klager 2]: Du er jo en sag hos os. Jeg forstår ikke hvad du beklager dig over?

[Kvinde 5]: Siden hvornår? Hvad har du gjort for mig udover at betale mit statsborgerskab og det var show for tv. Du har intet gjort for mig og det kan [overstreget] krisecenter og andre fagpersoner da også bekræfte. Du skal huske på at jeg har mange inde over min sag. Du forstod ikke engang hvorfor udfaldet var dårligt, da vi var i retten. Jeg har en bisidder og hun blev afløst fordi du gerne ville med. Jeg havde

ikke brug for dig der. Jeg har heller ikke brug for bisidder men hun er en god sparringspartner. Jeg har prøvet retten MANGE gang før. Du sætter mig i en offerrolle og gør mig til en sag. Det er ikke cool. Jeg er ikke okay med det. ”

[Klager 2]: Hold da fast. Utaknemlighed har vist ingen grænser. Vi kan se at i din sag har vi brugt over 21 timer telefon samtaler alene. Gennemgang af din akter, betaling af statsborgerskab, deltagelse af møde i udvalget, samtaler med din advokat. Du villet have din historie ud vi hjalp også.

[...]

[Kvinde 5]: Sjovt som vores kontakt kun kan spores til den tid hvor den var i gang. Da vi var færdige med at filme, røg kontakten også. Sagsakterne fik du kun fordi du sagde at du ikke stolede på journalister, så alt skulle gå gennem dig. Jeg er ikke din fjende men føler det som et bagholdsangreb at du gør mig til en sag. Din sag. Det har jeg aldrig været.

[Klager 2]: Desuden har du set dokumentaren sammen med [Journalist A] for nogle uger siden og godkendt udfaldet. Det er fint, at du gerne vil fremstå som stærk og alene har kæmpet dig ud af de udfordringer.

[...]

[Klager 2]: Desuden bedes du huske på, at jeg kom hele vejen til Sjælland og brugte tid og kræfter på din sag når jeg havde en familie der allermest havde brug for mig. Jeg må indrømme det er sku ikke særlig værdigt. Du ville have din historie ud det fik du nu. I stedet for at anbringe burde du bruge tid på at tale om din sag nu.

[...]”

Der er indsat følgende billedtekst til billederne af korrespondancen:

”Billedet viser noget af beskedudvekslingen mellem [Kvinde 5] og [Klager 2], hvor hun konfronterer ham med kritikken. ”

Den påklagede video

Frihedsbrevet bragte den 26. april 2024 videoen ”Operation 5000 – [Chefredaktøren]”. Videoen, der varer ca. 2 minutter, er ikke længere tilgængelig på frihedsbrevet.dk.

Af videoen fremgår blandt andet følgende:

[Tidskode 00:00-00:19]

Der vises optagelse af [Chefredaktøren], der står op ad en blå væg og taler ind i kameraet. Han er iført en t-shirt med teksten ”Operation fem tusind [med et omvendt ”F”, *Pressenævnet*]. På skærmen fremgår deslige teksten ”Operation fem tusind” [med et omvendt f, *Pressenævnet*.]

–”[Chefredaktøren]: Velkommen hos Frihedsbrevet, et medie som hverken er rødt eller blå, men frit, og som er kompromisløst uafhængigt. Nu håber jeg, at du vil melde dig ind hos Frihedsbrevet, for forestil dig hvis Frihedsbrevet ikke fandtes. Så var vi i den forgangne uge gået glip af tre vigtige historier. ”

[Tidskode 00:28-00:42]

Der vises optagelse af [Chefredaktøren], der står op ad en blå væg og taler ind i kameraet. Han er iført en t-shirt med teksten "Operation fem tusind [med et omvendt "F", *Pressenævnet*]. På skærmen fremgår deslige teksten "Operation fem tusind" [med et omvendt f, *Pressenævnet*.]

"En historie om [Klager 2], formand for NGO'en "[Klager 1]", som gerne vil hjælpe kvinder ud af social kontrol, men som udsætter kvinder for social kontrol, og så vil han også gerne lige have massage af dem. "

Øvrige oplysninger

Frihedsbrevet har til Pressenævnet indsendt kopi af en korrespondance, som [Klager 2] efter det oplyste havde med en tidligere frivillig i [Klager 1] via Facebook den 3. april 2016 vedrørende nedenstående Facebook-opslag. Af korrespondancen fremgår følgende:

"[Klager 2]: Den er alt for langt ik?

Frivillig: Jo lidt. Skærer lige lidt i den [Der er indsat en smilende emoji].

[Klager 2]: Tak [Der er indsat en smilende emoji].

Frivillig: Eventuelt.

[Klager 2]: Har du genkendt hende?

Den frivillige medarbejder sender et forslag til opslaget.

Frivillig: Det er stadig langt men ikke for langt sys jeg.

Frivillig: Nej. Ikke lige umiddelbart?

[Klager 2]: Jeg har jo fuld tillid til dig – så hold det venligst helt tæt, indtil hun selv siger det til dig – Men det er [overstreget]

[Klager 2]: Tak for teksten ven super godt skrevet [Der er indsat en smilende emoji] som altid

[Klager 2]: Men hvad med [Kvinde 6]'s egen historie?

Frivillig: Wow. Hold da op. Selvfølgelig... Jeg holder selvfølgelig helt tæt!

Frivillig: Skal jeg skære i den også.

[Klager 2]: Nej vel... For den er jo meget god som hun har skrevet.

[Klager 2]: Hvorfor selvfølgelig? [Der er indsat en smilende emoji].

Frivillig: Fordi hun er én af de to jeg kender der har relation til [overstreget]. Og jeg har talt med hende om hendes forhold. Vidste ikke hun havde været alt det igennem... [Der er indsat en grædende emoji].

[Klager 2]: Okay... Hun har virkelig rørt mig dybt. Har lovet at jeg rydder op i hendes økonomi, og hjælper hende igennem systemet. Har fundet en tandlæge til hende som hun skal ud til på tirsdag.

Frivillig: Du er en engel. Sig til hvis der er noget jeg kan gøre...

Frivillig: Måske du skal slette første sætning i hendes historie. Ellers vil folk spørge om du har fået liv at dele [Der er indsat en grinende emoji].

[Klager 2]: Ja men jeg valgte at lade den være med sp man tydeligt kunne se at det er hendes egne ord. Der er flere der skriver privat nu at de gerne vil hjælpe med vender tilbage [Der er indsat en smilende emoji] så lad nu se [Der er indsat en smilende emoji]. Jeg håber virkelig vi kan hjælpe hende med alt! !

Frivillig: Ah okay [Der er indsat to smilende emojis] self... Åh. Hvor godt.

[Klager 2]: Ja... Der er lige kommet 200kr. ”

Frihedsbrevet har videre indsendt kopi af et opslag bragt af Facebook-profilen ”[Klager 2] Offentlig”. Af opslaget fremgår blandt andet følgende:

”Kæreste netværk,

Jeg har brug for jeres hjælp...! Efter mange års arbejde med kvinder som var udsat for æresforbrydelser, stiftede jeg organisationen [Klager 1]. Formålet har jo hele tiden været klart – kvinder udsat for æresforbrydelser skulle hjælpes videre i livet.

Men både [Klager 1] og undertegnede modtager løbende henvendelser fra kvinder udsat for diverse forbrydelser som søger hjælp – desværre uden vi har mulighed for at hjælpe, netop pga. manglende ressourcer. I et samfund hvor man løbende har skåret gevældigt ned på det borgernære samfund, hvor de svage bliver mere og mere efterladt til sig selv og en uvis skæbne – er der endnu mere behov for alternative løsninger og hjælp.

Forleden modtog jeg endnu en henvendelse, der om noget har rørt mig dybt. Mange af de kvinder som [Klager 1] har hjulpet videre, er i dag selvforsørgende og har en god stabil tilværelse i eller uden for DK. Det rør mig dybt, at vi ikke kan hjælpe flere eller kan omfavne mere bredt i forhold til kvinder i nød. Dette er vi i gang med at kigge på og evt. ændre på.

Men tilbage til henvendelsen. Vi har valgt at kalde den unge dame ”[Kvinde 6]” hun er af dansk oprindelse og bor et sted i Jylland. Det er tydeligt [Kvinde 6], har kæmpet et liv for at overleve. Dem der skulle elske og beskytte hende, har misbrugt og afvist hende hele livet. Jeg er overbevist om at [Kvinde 6] er en af de meget stærke kvinder, der nu blot skal have et skub videre i livet. Uden hjælp bliver hun desværre en af de mange kedelige statistikker om unge piger der havner i misbrug, prostitution og i værste fald selvmord.

Jeg har besluttet at gøre en klar undtagelse, selvom det ikke handler om æresforbrydelser. Vi har derfor brug for jeres hjælp. Kan du undvære en 5'er? Eller 50kr – uanset hvad så vil det hjælpe [Kvinde 6] mere end du aner.

SEND DIT BIDRAG MED MOBILPAY TIL: 52 30x xxx ”[Kvinde 6]”

[...]

Frihedsbrevet har desuden til Pressenævnet indsendt kopi af en korrespondance, som den tidligere frivillige hos [Klager 1] havde med ”Sofie” via Facebook den 16. til den 17. juni 2016. Af korrespondancen fremgår følgende:

”Sofie: Du er ny i [Klager 1], er du ikke?

Frivillig: Jo [Der er indsat en smilende emoji] Eller. Hjælper med på sidelinjen.

Sofie: Jeg ved ikke om [Klager 2] har fortalt dig det... Men jeg var hende ”[Kvinde 6]” som havde en historie på siden for ikke vildt længe siden. Til at starte med blev jeg henvist til ham og skrev fordi jeg tænkte jeg var anonym og han var en fagperson af en art. Det var egentlig blot for tandlægehjælp, fordi jeg lige præcis er økonomisk stærk nok til ikke at kunne modtage hjælp fra kommunen Men fordi [overstreget] min eks mand har sat mig i en kæmpe gæld har jeg ikke nok at gøre med. [Klager 2] ringede til mig og ville pludselig løse alle mine problemer, fjerne gælden, anmelde min far for seksuelle overgreb – og selvfølgelig tandlægehjælp. Først sagde jeg nej tak, men han blev ved med at komme med løsninger som jeg selvfølgelig også havde brug for. Så jeg sagde ja til sidst. Han startede med at udstille hele min historie selvom han havde sagt man ikke ville kunne genkende mig i det han havde tænkt sig at skrive, men han brugte mine egne ord, og mange vidste at det var mig. Han kendte en tandlæge, sagde han, i Odense. Hende kom jeg i kontakt med og hun er rigtig sød og ville selvfølgelig bare gerne hjælpe, men hun er altså ikke tandlæge, og har nu ødelagt to af mine tænder. Det er så hvad det er. Han pressede mig ud i at anmelde min far, selvom det var det eneste jeg faktisk stod ved at jeg ikke ønskede. Jeg endte med at anmelde ham, men har trukket anmeldelsen tilbage. Langsomt, men alligevel ret hurtigt begyndte han at lægge an på mig. Han kaldte mig søde, smukke osv. og så begyndte der at komme mange kommentarer om at han havde ondt i ryggen og var stresset som en hentydning til at jeg skulle massere ham, til sidst sagde han det direkte, at jeg jo kunne massere ham mens vi ordnede nogle papirer. Der sagde jeg fra. Det er egentlig lidt indviklet... For der er en masse der har været ret ubehageligt i kontakt med ham, og jeg synes du ”fortjener” at vide det når du lægger navn til på siden. Når han skrev opdateringer om mig/”[Kvinde 6]” fik han mig til at lyde som verdens største offer og han fik mig faktisk kørt ret langt ned. Jeg har aldrig bedt om hjælp før til noget, det her var første gang og jeg gør det aldrig nogensinde igen, for sådan vil jeg bestemt ikke fremstå... Altså som et offer. Jeg synes blot du skal vide, at han er slesk, at han udnytter situationen til at fylde på sit eget cv og han har faktisk slet ikke overskud til det, for alt det der er blevet ordnet mens jeg har haft kontakt med ham, har jeg selv ordnet, han har blot levet højt på det. Og en i mellem forvirret mig endnu mere end højest nødvendigt. Hvis ikke jeg havde sagt fra overfor hans ”hjælpende hånd” ifht. min gæld fra [overstreget] så var der kommet endnu større renter på, og politiet endte også med at komme her og ville trække mig i fogedretten fordi jeg var stoppet med at betale, som [Klager 2] bad mig om. Beklager... den her besked er virkelig indviklet... Det har bare været SÅ ubehageligt at samarbejde med ham, og han er stadig en smule indover fordi han bliver kontaktet når der er noget nyt i sagen med anmeldelsen af min eks mand. Men jeg har som sagt tænkt længe på om du skulle vide det, og jeg har brug for at sige det til dig i guess...

Frivillig: WOW [overstreget]. Jeg er virkelig glad, for at du fortæller mig det her. Det gør mig virkelig ondt, det du har været igennem – virkelig, [Der er indsat en trist emoji] Hvis der er noget jeg kan hjælpe med, så sig til! Jeg havde ikke regnet med det her. Jeg er muligvis på vej ud af [Klager 1], af flere årsager – der er blandt andet en større omstrukturering i arbejdet – men det her er bare... Ja jeg ved næsten ikke hvad jeg skal sige... Jeg sidder med en mega presset eksamen lige nu, og skal op i næste uge. Er det okay at jeg skriver til dig i løbet af næste uge, når jeg er ude over den? [Der er indsat et hjerte] Igen... Mange mange tak for at du skrev til mig! ! ”

Frihedsbrevet har endvidere til Pressenævnet indsendt kopi af en korrespondance, som [Klager 2] efter det oplyste havde med ”Sofie” via Facebook den 9. marts 2018. Af korrespondancen fremgår følgende:

”Sofie: Hej [Klager 2]. Jeg har simpelthen holdt det inde alt for længe. Nu ser jeg dine opslag over alt og kan ikke mere. Er det ikke pisse dobbeltmoralisk at du fremstår som en der gerne vil hjælpe kvinder

der er fordrevet, udsat for vold, seksuelle krænkelser mm. Men samtidig lægger du selv an på de kvinder der hjælper, f.eks. som du gjorde mod mig ved at kalde mig smukke og spørge om du ikke skulle have massage af mig.

[Klager 2]: Undskyld [Overstreget]. Det er utroligt når jeg har vitterligt gjort så meget for dig, hvis du husker det så brugt jeg min fødselsdag på at hjælpe din sag hvor din tidligere kæreste havde misbrugt din tillid og optaget lån på dit navn. Det er godt nok træls at du beskylder mig for at være dobbeltmoralisk når jeg som det eneste forsøger at hjælpe folk videre. Den hjælp jeg aldrig modtog – da jeg stod i det. Jeg har flere gange sagt til dig hvor stolt jeg er af dig – og at du har klaret det godt. Det gør mig trist at du konstant angriber mig. Kh [Klager 2]/

[...]

[Klager 2]: Det med din gæld og tandlæge. Nu er det sådan at jeg hjælper unge videre der er udsat for æresforbrydelser. Jeg valgte din sag fordi jeg aldrig siger nej. Jeg gjorde alt hvad jeg kunne for at hjælpe hvad angår din gæld ved at skrive til de kreditorer. Tandlægen har jeg jo selvsagt heller ikke herre over. Hvordan skal jeg vide hvad pgl. Bore i eller hvad hun behandler. Kan du ikke se det?

[Klager 2]: Jeg forsøgte – men i sidste ende gjorde du meget af det selv. Netop fordi du fik din styrke. Og hvis du har følt at jeg har været nærgående kan jeg kun beklage. Du burde for længst have sagt det til mig at du følte det sådan. Så meget har du lært mig at kende at jeg er lige til og tager gerne konstruktiv kritik.

Sofie: Jeg forstår udmærket at du er splittet. Men derfor er jeg stadig nødt til at sige til dig, at det ikke var i orden at kalde mig smukke eller prøve at bede om massage, og samtidig fremstå som en der netop hjælper kvinder med den type mænd. ”

Frihedsbrevet har ydermere til Pressenævnet indsendt et skærmbillede af siden ”Kontakt” på [Klager 1]s hjemmeside, kopi af en pressemeddelelse udstedt af [Klager 1] den 24. september 2015 samt kopi af en indsamlingstilladelse til perioden 13. oktober 2017 til den 12. oktober 2018 af den 15. juni 2019, hvoraf følgende telefonnummer fremgår: 52 30 XX XX.

Frihedsbrevet har videre indsendt kopi af en korrespondance, som [Klager 2] efter det oplyste havde med en kvinde via Facebook fra den 7. april til 6. maj 2022. Af korrespondancen fremgår blandt andet følgende:

”Kvinde: Hej [Klager 2], du bad mig om at skrive en mail til [Klager 1]. Det har jeg gjort. Men jeg har ikke fået svar. Vores situation er kritisk her. Min mand har siddet udenfor en organisation for voldsramte kvinder (dem som tog imod os til at starte med) en hel dag. Vi kan ikke gå nogle steder.

[Klager 2]: Hej [Overstreget]. Din sag er sendt videre til behandling. Du hører fra os inden længe. Bh [Klager 2].

Kvinde: Ok. Tak [Der indsat en emoji, der krydser fingre, og en bedende emoji].

Kvinde: Hej [Klager 2], jeg tror måske EB vil lave en artikel for at gøre opmærksom på vores situation politisk. Er det en god eller dårlig idé? Jeg skriver her da de kan kontakte mig når som helst, så det kræver lidt hurtig respons, hvis jeg skal trække i land.

[Klager 2]: Hej [Overstreget]. Det vil jeg på det kraftigste fraråde! Din situation kan ikke løses politisk. I det sagen ikke handler om dansk lov men derimod libanesisk lov og regler. Du vil skabe unødvendig støj omkring din sag lokalt i Libanon. Det er blot mit råd til dig.

Kvinde: Okay. Tak. Men hvordan kommer vi hjem? Undskyld jeg er utålmodig. Vi har 1,5 måned tilbage på krisecenteret, så må vi ikke være her længere, jeg skal repræsentere mig selv til retssagen osv. Jeg skal kæmpe en brav kamp med personalet for at få dem til at finde de nødvendige ting til os (fx medicin, som er svært at få fat i her, de giver bare op) og så brænder jeg langsomt min bro til dem med mit ”brok”.

Kvinde: Jeg har venner som snakker med menneskesmuglere. Jeg er efterhånden desperat nok. Havde en ulykke med mit knæ som har låst sig fast. De vil ikke betale operation eller give os et værelse i stueetagen. Så jeg skal stadig vade rundt mellem 3 etager med [Overstreget] på armen, for at komme mellem vores værelse og køkkenet, selv om lægen udtrykkeligt sagde at jeg ikke må gå på trapper. Der er nu gået 1 måned hvor de ikke har skaffet mine antidepressive (fødselsdepression). Det tog en stor konflikt til slut at insistere på at hvis de ikke kunne skaffe dem, måtte de snakke med lægen om at få en anden slags. Vi blev næsten smidt ud. Men det er det eneste der virker og jeg fik pillerne dagen efter. Har haft samme tur med vaccination og modermælkserstatning til [Overstreget]. Der sker ikke noget før jeg deler min frustration græde-råbende og så begynder de at snakke om at jeg må finde et andet sted at være.

Kvinde: Har du glemt os?

[*Klager 2*]: Kære [Overstreget]. Nej absolut ikke. Din sag ligger til behandling men der er desværre lidt ventetid. Vi påregner med at sende sig en mail om et videomøde snarest muligt. Bh [*Klager 2*].

Kvinde: Okay tak. Så må jeg hellere gøre opmærksom på at vi kun har 1 måned tilbage på krisecenteret, så ryger vi på gaden. Der er som bekendt hverken strøm eller WiFi.

Kvinde: Hej [*Klager 2*], jeg takker selvfølgelig ja til mødet. Men jeg vil informere om at jeg har besluttet at gå i EB med historien. Simpelthen fordi KAFA (FN-sponsoreret organisation), er rigtig svinske. Jeg har ikke andre til at hjælpe mig med advokat i retssagen og de hjælper alle andre. Så de er altså nødt til at få fingeren ud. Og så sad de faktisk og bagvaskede mig direkte med lodrette løgne foran den danske konsul for at dække over deres egne fejl.

[*Klager 2*]: Kære [Overstreget]. Det er en rigtig dårlig ide at komme i avisen på nuværende tidspunkt. Det vil intet godt bringe med sig. Hvis vi skal hjælpe så er det udenom pressen for nuværende. Der skal lægges en strategi og ikke blot kaste en historie i pressen, som er glemt få dage efter. Bh [*Klager 2*].

Kvinde: Jamen hvad er en strategi? Retssagen er snart og jeg har stadig ingen advokat.

Kvinde: Skal aflevere sagen op tirsdag. Har afleveret hvad jeg kan til hende som de siger hvert andet møde vil blive min advokat og hvert andet møde vil hjælpe mig udefra mens jeg repræsenterer mig selv.

[*Klager 2*]: Den her type sager er langtrukken og komplekse. Det vender vi med dig til mødet. Hvis vi skal ind over skal du ikke i pressen for nuværende – det vil give meget støj på linjen, som du ikke har brug for. Pressedækning kan være en fordel når der er styr på alle elementerne i sagen.

Kvinde: De gør ikke noget. Kan ikke komme i kontakt med dem. Synes du så at jeg skal lade retssagen passere uden at gøre noget?

Kvinde: Så taber jeg jo.

[*Klager 2*]: Det har jeg jo ikke sagt. Vi er nødt til at snakke sammen til mødet så vender vi det hele. Det er altså ikke smart over Messenger – det er alt for farligt for dig. Du ved ikke hvem der følger med fra din side (i Libanon er alt overvåget).

Kvinde: Okay. Jeg afventer mødet. Men der er altså nødt til at komme en plan. Jeg kan ikke bare lade stå til. Det er mit liv og ikke mindst [Overstreget]s liv det gælder.

[Klager 2]: Ja men du er nødt til at forberede dig at disse typer sager er langtrukken. Du er i Mellemøsten intet går hurtigt. Det er deres regler og lov vi skal spille efter.

[Klager 2]: Vi tales ved til mødet.

[Klager 2]: Brug venligst telegram, WhatsApp eller vores e-mail fremover [Der er indsat en smilende emoji].

Kvinde: En frist på 15 dage til mig, er vel en frist på 15 dage? Den kan jeg vel ikke tillade mig at trække ud?

[...]"

Frihedsbrevet har til Pressenævnet indsendt kopi af den korrespondance, som [Kvinde 5] via sms havde med TV 2 efter offentliggørelsen af udsendelsen ”*Station 2: Fanget af familien*” bragt den 29. marts 2021 på TV 2. Af korrespondancen fremgår blandt andet følgende:

”[Kvinde 5]: Hej [Journalist A].

Jeg kom lidt til at konfrontere [Klager 2] omkring at jeg aldrig har været en sag hos [Klager 1]. Det tog han ikke så pænt. Vi er blevet en smule uvenner og folk der kender mig ved at når jeg er utilfreds så går jeg til kilden og det er jo [Klager 2]. Han påstår nu at du har fortalt at jeg har set hele dokumentaren for 2 uger siden. Det ved jeg godt at du ikke har sagt men jeg sagde til dig at jeg ikke ville føres til [Klager 2]s sag for det har jeg aldrig været. Det ved han ikke at jeg har fortalt dig. Du valgte alligevel at gøre det. Jeg troede ikke at jeg ville blive fremstillet således efter at have informeret dig. Det er dog hvad det er.

Der er bare den del ved det at jeg kan dokumentere alt. Meget har jo foregået over sms. Jeg er på ingen måde ude på at skade [Klager 2] og [Klager 1] men jeg føler det som en smule fordækt og uærligt og jeg går ret højt op i integritet men det må han selv rode med. Det er bare til orientering at jeg skriver det her. Jeg måtte bare ud med det, for jeg er slut med at brænde inde med følelser. Igen noget [Klager 2] ville vide hvis han havde interesseret sig for min person og ikke kun min sag. Det viser også hvor overfladisk hans og mit bekendtskab er.

[Journalist A]: Kære [Kvinde 5]

Det er jeg ked af at høre. Jeg syntes – ligesom klipperen [Kvinde 1] – at du er fremstillet som du er: stærk, selvstændig og sej. Jeg sagde til [Klager 2], at du havde se de passager, du var med i. Jeg er ked af, at I er blevet uvenner over det, og jeg håber, at I kan finde hinanden igen på et tidspunkt... Jeg kan sagtens ringe og tage en snak med ham i morgen... Og vi to kan også lige tales ved...

Kh. [Journalist A]"

Frihedsbrevet har til Pressenævnet indsendt den korrespondance, som mediet via mail havde med TV 2 fra den 4. til den 5. april 2024 på baggrund af Frihedsbrevets mail af 3. april 2024, hvor mediet forelagde [Kvinde 5]s udtalelser vedrørende udsendelsen ”*Station 2: Fanget af familien*”. Af korrespondancen fremgår blandt andet følgende:

Den 4. april 2024 besvarede TV 2 mailen med følgende svar:

”Hej [Journalist B]

Så har vi kigget på jeres henvendelse. Og her kommer en skriftlig kommentar fra [Redaktionschefen], redaktionschef i TV 2 Dokumentar, som i meget gerne må bruge.

Det er over tre år siden, vi sendte dokumentaren 'Fanget af familien' på TV 2. Men [Kvinde 5] har over for os på TV 2 hverken under programmernes tilblivelse eller sidenhen stillet sig kritisk overfor fremstillingen og vinklingen i dokumentaren. Hun var ellers til et gennemsyn på TV 2 med programmets tilrettelægger forud for publicering. Her havde hun ingen bemærkninger.

På TV 2 kan vi heller ikke genkende billedet af, at [Klager 2] skulle være bindeled mellem TV 2 og [Kvinde 5]. To tilrettelæggere fra TV 2 havde under produktionen tæt kontakt til [Kvinde 5]. Den ene tilrettelægger har efter publicering været i løbende kontakt med [Kvinde 5], og han har også mødtes med hende.

BH [Journalist C]

[...]"

Samme dag besvarede Frihedsbrevet mailen med følgende svar og tre skærbilleder af [Kvinde 5]s sms-korrespondance med TV 2:

"Hej [Journalist C]

Tak for det. Vi har forholdt [Kvinde 5] jeres svar som det fremgår ovenover.

[Kvinde 5] forklarer til os, at hun kun så de klip hun medvirkede i, da hun besøgte TV 2 og ikke hele dokumentaren, da hun godkendte.

Hun fortæller dog, at hun fik tilsendt dokumentaren få dage forinden og ringede til journalisten og var sur, da hun så det færdige produkt. Det var bare for sent at ændre på daværende tidspunkt, fortæller hun, at hun fik at vide.

[Kvinde 5] har sendt os nogle sms'er, hvor hun har givet udtryk for sin utilfredshed med fremstillingen af hende overfor journalisten [Journalist A], ligesom hun i beskeden gengiver, at de har talt om det. Hun skriver også til ham, at hun ikke var en af [Klager 2]s sager, og at hun kun så klippene med sig selv.

[...]"

Den 5. april 2024 besvarede TV 2 mailen med følgende svar:

"Hej [Journalist B]

Så er der et nyt svar fra [Redaktionschefen], redaktionschef i TV 2 Dokumentar, som I gerne må bruge.

– Da vi får jeres henvendelse, kontakter jeg i første omgang den gamle redaktion bag dokumentaren. Alle involverede husker et fint samarbejde med [Kvinde 5], hvor hun på flere platforme hos os på TV 2 stod frem og fortalte sin historie, og altså ikke et samarbejde der endte i en konflikt om dokumentarens indhold eller vinkel. Det videreformidler jeg derfor i et citat til jer.

– Når det er sagt, så viser de SMS'er, I nu har sendt, at [Kvinde 5] har gjort opmærksom på sine betænkeligheder overfor journalisten. Der har været en tæt dialog med [Kvinde 5] i form af både møder, opkald, sms'er, og derfor er det svært for os her tre år senere at vurdere samlet, hvordan vi håndterede

hendes bemærkninger. Men det ærgrer os selvfølgelig, hvis hun står tilbage med et indtryk af, at hun ikke blev hørt.

BH [Journalist C]”

Frihedsbrevet har desuden til Pressenævnet indsendt kopi af to mails af henholdsvis den 13. maj og 10. juni 2022 fra en kvinde til [Klager 2]:

Af mailen fra den 13. maj 2022 fremgår blandt andet følgende:

”Jeg giver samtykke til vedhæftede fuldmagt”.

Af mailen fra den 10. juni 2022 fremgår blandt andet følgende:

”Jeg trækker mit samtykke tilbage til denne fuldmagt, grundet manglende overholdelse af aftaler og mangel på at arbejde på vores sag.

Vh”

Frihedsbrevet har endvidere til Pressenævnet indsendt et uddrag af [Klager 2]s svar på mediets forelæggelse. Af svaret fremgår blandt andet følgende:

”Udokumenteret påstand nr. 3: Kvinde i Libanon

Det er korrekt, at pågældende borger bad om hjælp. Sager hvor man tilbageholdes eller er bortført til f.eks. Mellemøsten er komplekse og tidskrævende. Grundet vores tavshedspligt kan vi ikke komme sagen nærmere. Men overordnet kan vi sige, at vi som NGO IKKE kan agere, som menneskesmugler, eller flytte folk ud af et land, hvor de betragtes som statsborger. Hvad der foregår mellem borgerne og de pågældende krisecentre er desværre uden for [Klager 1]s indflydelse. Sidst og ikke mindst så er det korrekt, at det IKKE altid er vejen frem at komme i medierne, når man sidder fast i udlandet. Dette beror på, at man som udgangspunkt ikke kommer langt ved at kritisere landet, som man befinder sig i.

Det var ikke undertegnede der sag med den pågældende sag, men flere andre sagsbehandlere hos [Klager 1].

[...]”

Den 26. april 2024 rettede [Klager 1] og [Klager 2] henvendelse til Frihedsbrevet med anmodning om sletning af artiklen og videoen. Frihedsbrevet afviste samme dag [Klager 1] og [Klager 2]s anmodning.

[Klager 1] og [Klager 2]s klage er modtaget i Pressenævnet den 1. maj 2024.

2 Parternes synspunkter

2.1 [Klager 1]s og [Klager 2]s synspunkter

Korrekt information, kildekritik, forelæggelse og privatlivets fred

Artiklen "NGO-formand bliver fremhævet af medier og politikere som redningsmand for udsatte kvinder – nu anklager flere af dem ham for udnyttelse, trusler og kontrol"

[Klager 1] og [Klager 2] (herefter klagerne) har indledningsvist anført, at artiklens overskrift, illustration og brødtekst tegner et billede af [Klager 2] som en samvittighedsløs voldsforbryder, der udnytter sårbare kvinders situation.

Dette er dybt krænkende og ødelæggende for [Klager 2] og [Klager 1], især når [Klager 2] har viet sit liv til og stiftet en frivillig organisation med netop det formål at hjælpe sårbare og undertrykte kvinder.

Klagerne har hertil oplyst, at [Klager 2]s arbejde altid har været frivilligt, og han har – når [Klager 1] har manglet penge – betalt med sine egne penge. [Klager 2] og det øvrige team i [Klager 1] har desuden løbende udsat sig selv for alvorlig fare, når de rejser til Mellemøsten for at hente bortførte unge samt deltager i redningsaktioner i Danmark i samarbejde med politiet. Klagerne har videre oplyst, at [Klager 2] lever og har længe levet under omfattende sikkerhedsforanstaltninger, og han har flere gange måttet flytte på grund af trusler fra miljøer, som er negativt indstillet over for ham og [Klager 1]. Klagerne frivillige arbejde har således haft ualmindelige hårde konsekvenser for dem.

Klagerne har endvidere oplyst, at [Klager 2] i maj 2024 mødtes med Frihedsbrevet, hvor han fremlagde en række fortrolige oplysninger om blandt andet det store trusselniveau, som [Klager 2] og hans familie har levet under de seneste 10 år, og som har betydet, at de har måttet flytte 20 gange. Frihedsbrevet er således blevet orienteret herom.

I forlængelse heraf har klagerne anført, at artiklen har haft store konsekvenser for [Klager 2] og hans familie. Efter artiklens offentliggørelse blev [Klager 2]s søn overfaldet, og han har derfor måttet flytte ud af landet af sikkerhedsmæssige årsager. [Klager 2]s bil er blevet forsætligt ridset, og trusselbilledet har ændret sig, hvorfor [Klager 2] og hans familie sandsynligvis bliver nødt til at flytte igen.

Herudover har klagerne anført, at det enkelte menneske har krav på beskyttelse af sin personlige fred og anseelse, som ikke må krænkes, medmindre en klar almen interesse berettiger offentlig omtale.

Klagerne har i den forbindelse anført, at store dele af artiklens indhold ikke har klar almen interesse, og har i den forbindelse henvist til omtalen i følgende afsnit: *"En anden fortælling", "Flere kvinder har oplevelser", "Fanget i Libanon uden hjælp", "Krisecentre vil ikke samarbejde med [Klager 2]" og "Udnyttede en kvinde til at komme i medierne selv"*.

- Illustration

Klagerne har anført, at illustrationen er yderst krænkende og uden dækning i artiklen.

I forhold til Frihedsbrevets bemærkninger herom, har klagerne anført, at illustrationer i henhold til flere af Pressenævnets kendelser er omfattet af punkt A. 6 i retningslinjer for god presseskik.

Illustrationen er tæt forbundet med artiklens overskrift og indhold, og disse elementer skal derfor vurderes samlet som redaktionelt indhold. De forhold, at Frihedsbrevet har købt illustrationen af tredjemand, og at den skulle være udtryk for satire, ændrer ikke herpå. Frihedsbrevet havde desuden mulighed for at lave en satiretegning, som havde dækning i artiklen.

- Afsnittet "En anden fortælling"

Klagerne har anført, at afsnittet efterlader læserne med et ukorrekt indtryk af, at [Klager 2] er skyld i, at den omtalte kvinde har måttet flytte på krisecenter.

Klagerne har videre anført, at afsnittet indeholder yderst grove, skadelige, krænkende og agtelsesforringende beskyldninger om [Klager 2], herunder at han har udsat en kvinde for psykisk vold og grænseoverskridende adfærd over en længere periode, som Frihedsbrevet ikke har efterprøvet i tilstrækkelig grad.

I den forbindelse har klagerne henvist til, at afsnittet er baseret på en tredjemands udlægning af den omtalte kvindes oplevelser, som begge optræder anonymt i artiklen. Frihedsbrevet har således ikke talt med kvinden og dermed ikke fået historien bekræftet af hende. Det forhold, at flere kilder tæt på kvinden har bekræftet, at hun havde en relation til [Klager 2], kan desuden ikke anses for tilstrækkelig dokumentation for de pågældende beskyldninger. Frihedsbrevet har således alene tredjemands bekræftelse på, at [Klager 2] har udvist den omtalte adfærd. Hertil har klagerne anført, at krisecenteret har en tydelig interesse i at nedgøre [Klager 2].

Klagerne har videre henvist til, at Frihedsbrevets forelæggelse af beskyldningerne fremstår illusorisk, da det ikke har været muligt for [Klager 2] at svare konkret på de yderst grove beskyldninger om blandt andet alvorlige lovovertrædelser, idet han hverken har fået oplyst, hvem kvinden er, eller hvilket krisecenter der har udtalt sig på vegne af kvinden. [Klager 2] har dog aldrig handlet som beskrevet i artiklen.

Klagerne har endvidere anført, at læserne efterlades med et fejlagtigt indtryk af, at [Klager 2] har sendt de omtalte beskeder i den bragte Facebook-korrespondance, selv om hverken afsender eller modtager fremgår af denne, og selv om det alene er en person ved navn [Klager 2], der omtales i tredjeperson i beskeder. [Klager 2] har ikke kendskab til beskederne og har desuden oplyst Frihedsbrevet om, at han aldrig har sendt nogen beskeder med de pågældende indhold.

I forlængelse heraf har klagerne anført, at Frihedsbrevet bevidst har sløret de datoer, der fremgår af korrespondancen. Dette skyldes sandsynligvis, at mediet har villet sløre, at korrespondancen var fra 2011 og derfor hverken har nyhedsværdi, troværdighed eller sammenhæng med artiklens indhold i øvrigt. Klagerne har hertil oplyst, at da [Klager 2] blev forelagt korrespondancen, fremgik datoerne, og han kunne således konstatere, at de var fra 2011.

I forhold til Frihedsbrevets bemærkninger herom har klagerne fastholdt, at datoerne er relevante, og anført, at det ikke giver mening, at mediet argumenterer for, at de er skjult af hensyn til kildebeskyttelsen. Der er ikke nogen, der vil kunne identificere kvinden på baggrund af datoerne. Hertil har klagerne anført, at Frihedsbrevet ganske enkelt ikke har nogen aktuelle problematikker at bygge deres historie på, hvilket man i øvrigt også kunne forestille sig var mediets konklusion efter deres store researcharbejde.

Afslutningsvist har klagerne bemærket, at uanset om [Klager 2] havde sendt de pågældende beskeder, og Frihedsbrevet havde dokumentation herfor, ville det være i strid med retningslinjer for god presseskik, at Frihedsbrevet havde bragt dem. Dette skal ses i lyset af de forhold, at beskederne er 13 år gamle, og at alle privatpersoner skal have lov til at komme videre i deres liv, uagtet deres tidligere forhold.

- Afsnittet "Flere kvinder har oplevelser"

Klagerne har afvist, at "Sofie" har været en sag hos [Klager 1], og at [Klager 2]s Facebook-opslag er dokumentation for det modsatte.

I den forbindelse har klagerne anført, at [Klager 2] som privatperson hjalp Sofie med hendes problemer, og at de havde en privat relation. Opslaget, hvor [Klager 2] bad om hjælp, blev bragt på hans private Facebook-profil med henvisning til hans private Mobilepay, og han endte med selv at betale for hjælpen. [Klager 1] var desuden ikke stiftet på daværende tidspunkt. [Klager 1] har således aldrig bistået Sofie, hvilket [Klager 2] også har oplyst Frihedsbrevet.

Klagerne er uforstående over for Frihedsbrevets bemærkning om, at kilder, der tidligere har været tæt på [Klager 1], har bekræftet, at Sofie var en sag hos organisationen. Der findes ikke nogen, der er tæt på [Klager 1], der kan be- eller afkræfte oplysningen herom. Enten er man frivillig hos [Klager 1] og dermed en del af organisationen, ellers har man ikke nogen indsigt i, hvad der foregår i organisationen.

Herudover har klagerne anført, at Frihedsbrevet ikke har udvist tilstrækkelig kildekritik over for Sofie og hendes historie, og har i den forbindelse henvist til, at relationen mellem [Klager 2] og Sofie opstod på baggrund af en henvendelse fra hendes nære veninde, der er hovedkilden til den påklagede artikel, og som tydeligvis har en personlig og økonomisk interesse i at fremstille [Klager 2] og [Klager 1] negativt i medierne.

Klagerne har endvidere anført, at Sofies historie med oplysning om, at [Klager 2] har bedt hende om en massage, der er ni år gammel, ikke har klar almen interesse.

- Afsnittet "Fanget i Libanon uden hjælp"

Klagerne har indledningsvist anført, at afsnittet fremstår uproportionelt i forhold til artiklens formål, tema og overskrift, hvor nøgleordene er udnyttelse, trusler og kontrol.

I den forbindelse har klagerne henvist til, at afsnittet handler om en kvindes kritik af [Klager 1]s sagsbehandlingstid og organisationens afvisning af at sætte hende i forbindelse med menneskesmuglere.

Klagerne har videre anført, at Frihedsbrevet ikke i tilstrækkelig grad har efterprøvet kvindens historie, herunder oplysningen om, at det efter et år lykkedes kvinden at komme ud af Libanon og til Danmark.

Det er ukorrekt, at kvinden tog direkte til Danmark. Det fremgår tydeligt af kvindens sociale medier, at hun ankom til Sverige kort tid efter, at hun havde været i kontakt med [Klager 1], som måtte afslutte deres samarbejde, da hun netop ønskede at komme til Sverige, hvilket organisationen ikke kunne hjælpe med. [Klager 1] har desuden over for Frihedsbrevet fremlagt dokumentation for, at kvinden rejste direkte til Sverige og ikke Danmark, og mediet var således vidende om, at oplysningen var ukorrekt. Dette faktum er helt afgørende for at forstå kvindens historie.

Klagerne har endvidere anført, at såfremt Frihedsbrevet havde undersøgt sagen, ville mediet endvidere have fundet, at kvinden også havde bedt Udenrigsministeriet om hjælp, der ligesom [Klager 1] ikke kunne bistå hende, især ikke med den korte tidshorisont.

Herudover har klagerne anført, at Frihedsbrevet i øvrigt ikke har forholdt sig til, at sager om bortførelse, genopdagelsesrejser og tilbageholdelse i Mellemøsten er komplekse og tidskrævende, ligesom mediet ikke har forholdt sig til sådanne sagers forløb, og hvilken hjælp der kan forventes.

- Afsnittet "Krisecentre vil ikke samarbejde med [Klager 2]"

Klagerne har anført, at Frihedsbrevet i afsnittet forsøger at tegne et negativt billede af [Klager 2] og [Klager 1], og at mediet ikke forholder sig til det samlede billede.

Hertil har klagerne anført, at Frihedsbrevet alene har talt med fem krisecentre og i den forbindelse bevidst undladt at nævne, at der eksisterer 94 krisecentre i Danmark for at skabe en sensationseffekt i tråd med artiklens formål. Hvis Frihedsbrevet omvendt havde medtaget denne relevante oplysning, ville artiklen miste sin sensationseffekt og relevans, hvilket især skal ses i lyset af, at [Klager 1] har et tæt og fortløbende samarbejde med utallige af disse krisecentre, hvilket i øvrigt heller ikke fremgår af artiklen.

Klagerne har videre anført, at Frihedsbrevet ikke har været kildekritiske over for de omtalte krisecentre, og har i den forbindelse henvist til, at mediet har accepteret krisecentrenes krav om anonymitet, da "de ikke tør bryde kontakten med [Klager 2] og [Klager 1], fordi det er deres opfattelse, at han har indflydelse i den politiske verden, og at han forsøger at ødelægge krisecentrene".

Det giver ikke mening, at krisecentrene ikke vil samarbejde med [Klager 2], men samtidig ønsker at være anonyme, fordi de er bange for at ødelægge samarbejdet og kontakten til [Klager 2].

Krisecentrenes frygt for [Klager 1] og [Klager 2]s politiske magt giver ydermere ikke mening. [Klager 1] er en NGO og dermed ikke et organ eller en myndighed med politisk indflydelse eller magt, og tilsvarende gør sig gældende for [Klager 2]. Hvis klagerne havde den påståede politiske magt virker det desuden besynderligt, at de ikke har sørget for, at organisationen er kommet på finansloven.

Afslutningsvist har klagerne anført, at de ikke havde en reel mulighed for at forholde sig til krisecentrenes kritik som følge af deres anonymitet.

- Afsnittet "Et misvisende maleri"

Klagerne har anført, at Frihedsbrevet fortsat forsøger at tegne et negativt og utroværdigt billede af [Klager 2] ved i afsnittet at insinuere, at han har opdigtet en kærlighedsrelation til en kvinde, der har inspireret ham til at stifte [Klager 1].

Klagerne har med henvisning til sætningen "[Klager 2] er foreholdt kritikken, og i et skriftligt svar skriver han, at han har dokumenter, der beviser, at [Kvinde 3] har eksisteret" anført, at [Klager 2] har givet Frihedsbrevet yderligere oplysninger om hans dokumentation.

[Klager 2] har ved mail oplyst Frihedsbrevet om, at han har omfangsrig dokumentation for, at [Kvinde 3] har eksisteret, men at han på grund af [Kvinde 3], hendes familie og hans egen sikkerhed ikke turde at sende disse strengt fortrolige oplysninger til mediet over mail. [Klager 2] tilbød derfor Frihedsbrevet at gennemgå hans dokumentation. Frihedsbrevet har imidlertid ikke været interesseret i dette eller sagens reelle fakta, hvilket mediet behændigt har undladt at nævne i artiklen.

- Afsnittet "Udnyttede en kvinde til at komme i medierne selv"

Klagerne har anført, at oplysningerne om, at [Klager 2] fortalte [Kvinde 5], at hun ikke måtte udtale sig, imens dokumentaren var i gang, og at han flere gange truede hende med, at dokumentaren blev droppet, hvis hun udtalte sig til andre, er ukorrekte, hvilket Frihedsbrevet var bekendt med inden artiklens offentliggørelse.

Frihedsbrevet var inden offentliggørelsen i kontakt med TV 2, som oplyste, at det var dem, der havde bedt [Kvinde 5] om ikke at være i kontakt med andre medier. Denne oplysning kan dokumenteres og bekræftes af [Journalist A], der er journalist hos TV 2 og står bag den pågældende dokumentar. Hverken [Klager 2] eller [Klager 1] havde desuden interesse i at blande sig heri, da det netop var TV 2, der producerede dokumentaren.

Klagerne har endvidere anført, at Frihedsbrevet af TV 2 blev oplyst, at [Kvinde 5] havde fået dokumentaren til gennemsyn inden offentliggørelsen, og at hun havde godkendt den. Det giver således ikke mening, når [Kvinde 5] har udtalt til Frihedsbrevet, at hun ikke kan genkende det billede, dokumentaren tegnede af hende og hendes relation til [Klager 2].

I forlængelse heraf har klagerne bemærket, at [Kvinde 5] efter dokumentarens offentliggørelse frivilligt har deltaget i flere landsdækkende programmer med [Klager 2], hvor hun har fortalt sin historie sammen med ham. Dette havde hun umiddelbart ikke gjort, såfremt hendes kritik af [Klager 2] var reel og oprigtig, men dette har Frihedsbrevet ikke forholdt sig til.

Videoen "Operation 5000 – [Chefredaktøren]"

Klagerne har anført, at [Chefredaktøren]s udtalelse om, at [Klager 2] har udsat kvinder for social kontrol, er ukorrekt, misvisende, krænkende og injurierende, hvilket Frihedsbrevet var eller burde være bekendt med, da mediet offentliggjorde videoen.

Det fremgår ikke af artiklen *"NGO-formand bliver fremhævet af medier og politikere som redningsmand for udsatte kvinder – nu anklager flere af dem ham for udnyttelse, trusler og kontrol"*, som [Chefredaktøren] henviser til i videoen, at [Klager 2] har udsat kvinder for social kontrol, selv om han beskyldes for en del i artiklen, og selv om en af de omtalte kvinder har udtalt sig om noget, der kan tolkes som social kontrol. Der er desuden ikke ført sandhedsbevis for beskyldningen.

Sletning – punkt D. 1

[Klager 1] og [Klager 2] har anført, at Frihedsbrevet har afvist deres anmodning om at slette artiklen og videoen.

2.2 Frihedsbrevets synspunkter

Korrekt information, kildekritik, forelæggelse og privatlivets fred

Artiklen "NGO-formand bliver fremhævet af medier og politikere som redningsmand for udsatte kvinder – nu anklager flere af dem ham for udnyttelse, trusler og kontrol"

Frihedsbrevet har indledningsvist anført, at klagen fremstår som [Klager 2]s personlige oplevelse af artiklen og ikke som kritik af artiklens faktuelle indhold.

I den forbindelse har Frihedsbrevet afvist, at artiklens overskrift, illustration og indhold fremstiller [Klager 2] som en ”samvittighedsløs forbryder”, og anført, at det hverken fremgår af artiklen eller kildernes kritik, at [Klager 2] har været voldelig. Frihedsbrevet har derimod gengivet de sårbare kvinders oplevelser af at føle sig udnyttet af [Klager 2].

Herudover har Frihedsbrevet anført, at det er korrekt, at [Klager 2] bad mediet om ikke at bringe artiklen, da den kunne få negative konsekvenser for ham og hans familie.

Frihedsbrevet har imidlertid ikke set dokumentation herfor, herunder hans kontakt til PET og PETs trusselsvurderinger, selv om mediet har efterspurgt dette. [Klager 2] har derimod – muligvis på borger.dk – vist, at han flere gange har skiftet bopæl. Dette er dog ikke efter Frihedsbrevets opfattelse dokumentation for et højt trusselniveau mod [Klager 2], da det også kan være udtryk for andre personlige forhold, som ikke er Frihedsbrevet bekendt. [Klager 2] har desuden været yderst offentlig omkring sit arbejde, sin person, bopæl og lokalitet. Frihedsbrevet har derfor ikke fundet anledning til at tro, at [Klager 2] har været truet i en sådan grad, at artiklen ville forværre hans sikkerhedssituation.

Hertil har Frihedsbrevet bemærket, at [Klager 2] i sit svar på mediets forelæggelse har fremført, at det ikke er længe siden, at en teamleder i [Klager 1] blev udsat for angreb og chikane, og anført, at det herefter ikke kan konkluderes, at angrebet og chikanen kan tilskrives Frihedsbrevets afdækning.

Frihedsbrevet har endvidere anført, at omtalen af krisecentrene og kvindernes kritik af [Klager 2] og [Klager 1] er yderst relevant for fremstilling af ham og organisationen, som har klar almen interesse, da han fortsat gør reklame for at hjælpe sårbare kvinder gennem [Klager 1] og har stillet sig ud i rampelyset og etableret sig som en offentlig person.

[Klager 2] har flere gange offentligt udtalt sig om hans og [Klager 1]s arbejde med sårbare kvinder, herunder i artiklen *”Han faldt for en smuk kvinde, og pludselig stod han i et kaos af vold, ydmygelser og social kontrol”* bragt den 13. februar 2020 af TV 2, i artiklen *”Nej til skilsmisser og SMS-kæder om kvinder, der trodser islamiske værdier: Religiøst råd opererer i det skjulte i Odense”* bragt den 19. september 2020 af Berlingske og i artiklen *”Massevis bliver bortført: [Kvinde 7] er husslave i Mellemøsten”* bragt den 10. april 2021 af Ekstra Bladet.

Herudover har [Klager 2] på hans tidligere offentlige Facebook-profil bragt opdateringer om hans og [Klager 1]s arbejde, herunder billeder, videoer, interviews og møder med politikere på Christiansborg, ligesom han har søgt indflydelse ved at opstille som kandidat for Socialdemokratiet og opstille med sit eget parti til Folketinget.

Frihedsbrevet har således valgt at bringe artiklen, da den efter mediets vurdering er yderst relevant, væsentlig og veldokumenteret.

- *Illustration*

Frihedsbrevet har indledningsvist oplyst, at mediet får samtlige historier illustreret med satiriske tegninger lavet af tegneren [Tegneren].

Frihedsbrevet har i den forbindelse anført, at en satiretegning ikke er et journalistisk produkt, men tegnerens subjektive fortolkning af en konkret historie.

- Afsnittet "En anden fortælling"

Frihedsbrevet har anført, at klagerne ikke har mulighed for at vide, hvem mediet har talt med, og at mediet af hensyn til kildebeskyttelsen ikke kan gå i detaljer omkring dette.

Frihedsbrevet har imidlertid oplyst, at mediet har talt med flere kilder, der kender sagens detaljer, for grundigt at efterprøve afsnittets påstande, herunder ansatte på krisecentret, som har fortalt, at [Klager 2] blev nævnt et år forinden i forbindelse med den omtalte kvindes voldskortlægning, samt kilder tæt på kvinden, der har bekræftet, at kvinden havde en relation til [Klager 2].

For så vidt angår klagerens bemærkning om, at Frihedsbrevets forelæggelse fremstår illusorisk, har Frihedsbrevet anført, at det er korrekt, at mediet ikke havde mulighed for at oplyse krisecentrets navn eller kvindens identitet af hensyn til deres sikkerhed og anonymitet, herunder kvindens situation og oplysninger. Frihedsbrevet har pligt og ret til at beskytte deres kilder, og i den nærværende sag har det været særlig vigtigt. Frihedsbrevet har dog forelagt de oplysninger, som mediet med tilladelse fra kvinden vurderede var tilstrækkelige for, at [Klager 2] vidste, hvad sagen drejede sig om.

Frihedsbrevet har endvidere afvist klagerens bemærkning om, at det omtalte krisecenter har haft "en tydelig interesse i at nedgøre [Klager 2]", og anført, at krisecenteret har dokumenteret, at centeret har været aldeles velvillige over for [Klager 2] og [Klager 1], herunder ved at aftale med [Klager 2], at han skulle holde et foredrag på centeret. Det var imidlertid i forbindelse med afholdelsen af foredraget, at en medarbejder gjorde opmærksom på, at den omtalte kvinde havde haft en negativ oplevelse med ham.

Frihedsbrevet har videre anført, at afsenderne af beskederne ikke fremgår af korrespondancen, da den Facebook-profil, hvorfra de er sendt, er blevet slettet, hvilket også fremgår af artiklen. Det fremgår desuden klart af artiklen, at Frihedsbrevet ikke har dokumentation for, at [Klager 2] har afsendt beskederne, men at det er kvindens opfattelse, hvis begrundelse herfor tillige fremgår af artiklen. Det fremgår videre, at kilder tæt på kvinden har bekræftet, at hun havde en relation til [Klager 2]. Frihedsbrevet har endvidere gengivet, at [Klager 2] har afvist at have kendskab til beskederne og dermed at have sendt disse.

Herudover har Frihedsbrevet afvist, at mediet har sløret datoerne i korrespondancen for at skjule, at den fandt sted for 13 år siden. Frihedsbrevet valgte derimod at sløre datoerne samt oplysninger om [Klager 2] og kvindens tidligere arbejdsplads efter ønske fra kvinden samt af hensyn til hendes sikkerhed og kildebeskyttelsen, da det omvendt ville være muligt at identificere hende.

Det er desuden Frihedsbrevets vurdering, at årstallet ikke gør historien mindre relevant. Frihedsbrevet har i afsnittet "*Flere kvinder har oplevelser*" om Sofie for eksempel angivet, at sagen varede fra slutningen af 2015 til juni 2016, da det forhold, at sagen stræk sig over mange år, styrkede hendes fortælling.

Det er endvidere Frihedsbrevets vurdering, at kvindens oplevelser i øvrigt er relevante, da hun efter eget udsagn og gennem sit forløb ved krisecentret har givet udtryk for, at hun fortsat er bange for [Klager 2]. Kvinden er desuden ikke kommet videre, hvorfor klagerens bemærkning om, at "alle private personer skal have lov til at komme videre i deres liv", er irrelevant i den nærværende sammenhæng.

Afslutningsvist har Frihedsbrevet anført, at det er relevant at afdække, hvilken person [Klager 2] er, når han med [Klager 1] går uden om systemet for at hjælpe sårbare kvinder i en svær situation.

- Afsnittet "Flere kvinder har oplevelser"

Frihedsbrevet har indledningsvist anført, at mediet kender "Sofies" identitet, og at mediet har mødt hende i forbindelse med et fysisk interview, hvor hun fremlagde og gav dokumentation for sin historie.

Frihedsbrevet har videre anført, at det er korrekt, at [Klager 2] blandt andet har oplyst mediet om, at Sofie ikke var en sag hos [Klager 1], og henvist til hans svar på mediets forelæggelse, som er gengivet i artiklen.

Frihedsbrevet har imidlertid set dokumentation for det modsatte og har i den forbindelse henvist til [Klager 2] og Sofies korrespondance af 9. marts 2018, hvor han blandt andet har skrevet, at "han har taget hende som en sag", og anvendt ordet "sag" to gange. Frihedsbrevet har endvidere henvist til [Klager 2]s Facebook-opslag, hvor han har omtalt en kvinde, han kalder "[Kvinde 6]", og hvor han blandt andet har skrevet, at "han har valgt at gøre en klar undtagelse selvom det ikke omhandler æresforbrydelser".

Hertil har Frihedsbrevet anført, at mediet ved, at Facebook-opslaget omhandler Sofie, da Frihedsbrevet har været i kontakt med en tidligere frivillig hos [Klager 1], som har dokumenteret dette via Messenger-korrespondancerne mellem hende og henholdsvis [Klager 2] og Sofie.

På baggrund af ovenstående vurderede Frihedsbrevet, at det var tilstrækkeligt til at konkludere, at Sofie var en sag hos [Klager 1], og at der, som anført af [Klager 2], ikke var tale om en privat relation, selv om han udbad sig massage og skrev "søde" og "smukke" til hende.

Frihedsbrevet har afvist klagerens bemærkninger til [Klager 2]s Facebook-opslag og anført, at [Klager 1] på tidspunktet for opslaget var stiftet, hvilket fremgår af organisationens pressemeddelelse af 24. september 2015, og at organisationen anvendte det angivne telefonnummer, herunder under "Kontakt" på organisationens hjemmeside og i forbindelse med en indsamlingstilladelse af den 15. juni 2019. Det fremgår desuden af korrespondancen mellem den tidligere frivillige hos [Klager 1] og [Klager 2], at han indsamlede 200 kr. i forbindelse med opslaget.

For så vidt angår klagerens bemærkning om, at mediet ikke har udvist tilstrækkelig kildekritik, har Frihedsbrevet anført, at [Klager 2] flere gange har gjort mediet opmærksom på, at der foreligger en personlig tvist mellem ham og den omtalte kilde. Dette er imidlertid irrelevant for den nærværende sag, da Frihedsbrevet ikke har skrevet Sofies historie på baggrund af en henvendelse fra den pågældende kilde, men har fået hendes historie bekræftet af en tidligere frivillig hos [Klager 1].

Hertil har Frihedsbrevet anført, at mediet af hensyn til kildebeskyttelsen hverken kan be- eller afkræfte, hvilke kilder mediet har talt med.

- Afsnittet "Fanget i Libanon uden hjælp"

Frihedsbrevet har anført, at mediet har omtalt kvindens oplevelse med [Klager 1], hvor hun ikke har fået svar fra organisationen, selv om hun befandt sig i en desperat situation og havde fået tilsagn om hjælp, da den – i tråd med artiklens generelle billede af organisationen – giver et indtryk af en uprofessionel organisation.

I den forbindelse har Frihedsbrevet anført, at mediet har dokumentation for, at kvinden ikke modtog svar på hendes henvendelser, og har i den forbindelse henvist til korrespondancen mellem kvinden og [Klager 2] fra den 17. april til den 10. juni 2022.

Herudover har Frihedsbrevet anført, at mediet på baggrund af en samtale med kvinden bragte oplysningen om, at hun rejste fra Libanon og endte i Danmark. Under samtalen oplyste kvinden, at hun rejste gennem Europa, herunder Tyskland, Østrig og Sverige, inden hun ankom til Danmark, hvor hun i dag bor med beskyttet adresse. Frihedsbrevet har optaget den pågældende samtale, men af hensyn til kvindens sikkerhed har mediet ikke mulighed for at videregive optagelsen.

Frihedsbrevet har afvist klagerne bemærkning om, at klagerne har fremlagt dokumentation for, at kvinden rejste direkte til Sverige fra Libanon. Under et møde den 29. april 2024 vedrørende en anden artikel viste [Klager 2] derimod et skærbillede af en side, der lignende en svensk udgave af Krak, hvor kvindens navn fremgik. Frihedsbrevet er dog ikke bekendt med, hvor skærbilledet stammer fra, hvornår det er blevet taget, og om der er tale om en pålidelig kilde, og mediet betragter det således ikke som dokumentation for, at kvinden rejste direkte til Sverige.

Frihedsbrevet har endvidere anført, at det ikke fremgår af korrespondancen mellem kvinden og [Klager 2], at hun ønskede at komme til Sverige, og hun har ikke nævnt dette for mediet. [Klager 2] har desuden ikke nævnt dette forhold i hans svar på Frihedsbrevets forelæggelse, men såfremt han havde gjort dette, kunne mediet have forholdt kvinden dette og gengivet hans udtalelse herom i artiklen.

For så vidt angår klagerne bemærkning om, at Frihedsbrevet ikke har foreholdt sig til sagernes kompleksitet og tidsperspektiv, har Frihedsbrevet anført, at mediet alene har gengivet kvindens oplevelse med [Klager 1] og således ikke har forholdt sig til, hvorvidt [Klager 1]s ageren er kritisabel.

- Afsnittet "Krisecentre vil ikke samarbejde med [Klager 2]"

Frihedsbrevet har afvist, at mediet bevidst har undladt at nævne antallet af krisecentre i Danmark. Frihedsbrevet fandt ikke, at oplysningen herom var relevant, da mediet alene har talt med fem krisecentre, der kunne dokumentere et samarbejde med [Klager 2], og som fremsatte kritik af samarbejdet.

I forhold til krisecentrenes ønske om anonymitet har Frihedsbrevet henvist til, at krisecentrene har observeret, at [Klager 2] har politiske kontakter og er en fremtrædende figur i medierne. Det er derfor krisecentrenes opfattelse, at [Klager 2] har politisk magt og indflydelse, hvilket kan få negative konsekvenser for dem, hvis de stiller sig kritiske over for hans metoder.

For at understøtte krisecentrenes opfattelse af [Klager 2] – som han i øvrigt selv har medvirket til at skabe – har Frihedsbrevet i artiklen beskrevet Facebook-opslag om [Klager 2]s møder med politikere på Christiansborg samt hans medvirken i webinarer, interviews og på billeder med fremtrædende politikere.

I forlængelse heraf har Frihedsbrevet anført, at det imidlertid ikke er relevant, om [Klager 2] og [Klager 1]s har politisk indflydelse, da mediet ikke har påstået dette i artiklen, men alene gengivet krisecentrenes opfattelse af [Klager 2] og bragt eksempler, som kan understøtte deres opfattelse.

Herudover har Frihedsbrevet anført, at krisecentrenes kritik af [Klager 2] og [Klager 1] er af generel karakter, da kritikken stammer fra fem anonyme krisecentre, der har samme faglighed og arbejdsområde som [Klager 2] og [Klager 1]. [Klager 2] har desuden forholdt sig til krisecentrenes kritik, hvilket fremgår flere steder i artiklen, selv om klagerne har anført, at han ikke har haft mulighed herfor.

Frihedsbrevet har hertil anført, at kritikken er relevant for fremstilling af [Klager 2] og [Klager 1], da krisecentrene har samme faglighed og arbejdsområde som ham og organisationen, og da krisecentrene har samarbejdet med ham.

Frihedsbrevet har endvidere anført, at mediet forud for artiklens offentliggørelse bad [Klager 2] om dokumentation for hans samarbejde med utallige af de 94 krisecentre, men han har ikke fremsendt dette til mediet.

- Afsnittet "Et misvisende maleri"

Frihedsbrevet har afvist, at mediet i afsnittet har skrevet eller insinueret, at [Kvinde 3] ikke eksisterer.

I den forbindelse har Frihedsbrevet anført, at mediet har omtalt maleriet, da det er endnu et eksempel på [Klager 2]s skiftende fortællinger. I artiklen *"Han faldt for en smuk kvinde, og pludselig stod han i et kaos af vold, ydmygelser og social kontrol"* bragt den 13. februar 2020 af TV 2 Østjylland har [Klager 2] blandt andet udtalt, at hans eneste bevis på, at [Kvinde 3] har eksisteret, er et maleri, som forestiller hende, og Frihedsbrevet har således alene konstateret, at maleriet imidlertid er en kopi af et fotografi af guerillakrigeren "[Kvinde 4]" taget af fotografen [Fotografen]. Det er derfor irrelevant, om [Klager 2] kan dokumentere [Kvinde 3]s eksistens, da det ikke er omtalens formål, og da Frihedsbrevet ikke i afsnittet betvivler hendes eksistens.

Afslutningsvist har Frihedsbrevet anført, at mediet har undladt at omtale [Klager 2]s dokumentation for [Kvinde 3]s eksistens, da han i sit svar til mediets forelæggelse har anført, at informationerne herom ikke må bringes.

- Afsnittet "Udnyttede en kvinde til at komme i medierne selv"

Frihedsbrevet har afvist, at TV 2 har oplyst mediet om, at TV 2 bad [Kvinde 5] om ikke at kontakte andre medier, og at Frihedsbrevet har modtaget dokumentation herfor. Dette er derimod [Klager 2]s påstand, som han har fremført i sit svar til Frihedsbrevets forelæggelse, der er gengivet i artiklen. Frihedsbrevet har desuden ikke været i kontakt med journalist [Journalist A].

I den forbindelse har Frihedsbrevet henvist til mediets korrespondance med TV 2 og anført, at TV 2 forsøgte at undsige sig [Kvinde 5]s kritik med, at hun havde godkendt den pågældende dokumentar, men at TV 2 – efter at have set Frihedsbrevets dokumentation for hendes kritik af dokumentarens fremstilling af hende – erkendte, at hun havde udtrykt kritik, og oplyste, at mediet ikke huskede, hvordan hendes kritik blev håndteret.

Frihedsbrevet har hertil oplyst, at [Kvinde 5] alene godkendte de sekvenser, som hun medvirkede i, og dermed ikke i hvilken sammenhæng de fremgik i dokumentaren. [Kvinde 5] så først dokumentaren i sin helhed få dage før, den blev bragt, hvorefter hun konfronterede TV 2 og [Klager 2], hvilket Frihedsbrevet har dokumentation for.

Herudover har Frihedsbrevet anført, at det er korrekt, at [Kvinde 5] i flere sammenhænge har optrådt med [Klager 2]. Dette ændrer imidlertid ikke på hendes opfattelse af [Klager 2] som kontrollerende eller hendes følelse af at blive udnyttet.

Det forhold, at [Kvinde 5] har optrådt i B. T. Live med [Klager 2], kan efter Frihedsbrevets opfattelse i øvrigt ikke føres som bevis for, at hun ikke var utilfreds eller kritisk over for [Klager 2], da hendes korrespondancer med henholdsvis TV 2 og [Klager 2] vidner om det modsatte. [Kvinde 5] havde desuden en interesse i at hjælpe andre ved at fortælle sin historie.

Videoen ”Operation 5000 – [Chefredaktøren]”

Frihedsbrevet har indledningsvist anført, at videoen var en del af kampagnen ”Operation 5000”, som blev bragt på frihedsbrevet.dk i perioden fra den 26. april til den 15. maj 2024.

Frihedsbrevet har videre anført, at det er korrekt, at [Chefredaktøren] i videoen anvender udtrykket ”social kontrol” og ikke ”kontrol”, som fremgår af den påklagede artikel. Videoen har således ikke dækning i artiklen, og det er ukorrekt at anvende det pågældende udtryk.

Videoen er imidlertid ikke et journalistisk produkt, men en leder med reklame for Frihedsbrevet og mediets journalistik. [Chefredaktøren]s udtalelse om, at [Klager 2] har udsat kvinder for social kontrol, er dermed udtryk for hans personlige opfattelse af de i artiklen omtalte historier, hvor [Klager 2] ikke anklages for social kontrol. Det kan derfor forekomme forvirrende, at [Chefredaktøren] har den pågældende opfattelse. Frihedsbrevet har derfor rettet dette under videoen på mediets sociale medier, så det tydeligt fremgår, at udtalelsen er udtryk for [Chefredaktøren]s personlige holdning og læsning af artiklen, at [Klager 2] ikke er blevet anklaget for social kontrol, og at videoen derfor ikke skal ses som en anklage herfor.

Frihedsbrevet har i den forbindelse henvist til Pressenævnets kendelse i sag nr. 2023-04996, hvor nævnet ikke udtalte kritik for en chefredaktørs udtalelser, da de klart fremstod som hans vurderinger, der ikke overskred de vide rammer for frisprog i en lederartikel, og har anført, at [Chefredaktøren] i videoen siger ”jeg”, når han fremfører sine synspunkter i videoen. [Chefredaktøren] udtaler blandt andet følgende:

”Jeg tager slipset af, når det er alvor, og det er det nu”

og

”Jeg synes, det er synd, hvis de historier ikke var blevet udgivet”

Det er herefter Frihedsbrevets opfattelse, at det tydeligt fremgår, at videoen er udtryk for [Chefredaktøren]s personlige holdning og derfor ikke et journalistisk produkt.

Sletning – punkt D. 1

Frihedsbrevet har afvist [Klager 1] og [Klager 2]s anmodning om at slette artiklen og videoen.

3 Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

I sagens behandling har følgende nævnsmedlemmer deltaget:

Jesper Rothe, Jørn Mikkelsen, Lene Sarup og John Meinert Jacobsen.

Kompetence

Pressenævnet bemærker, at det følger af medieansvarslovens § 43, at Pressenævnet træffer afgørelse i sager om, hvorvidt der er sket offentliggørelse i strid med god presseskik, jf. § 34, og hvorvidt et massemedie efter reglerne i lovens kapitel 6 er forpligtet til at offentliggøre et genmæle. Spørgsmål om, hvorvidt der er sket overtrædelse af straffelovens bestemmelser, hører under domstolene og falder uden for nævnets kompetence.

God presseskik

Korrekt information, kildekritik og forelæggelse

Det følger af retningslinjer for god presseskik, at det er mediernes opgave at bringe korrekt og hurtig information. Så langt det er muligt, skal det kontrolleres, om de oplysninger, der gives eller gengives, er korrekte. Der skal udvises kritik over for nyhedskilderne, især når disses udsagn kan være farvet af personlig interesse eller skadevoldende hensigt. Oplysninger, som kan være skadelige, krænkende eller virke agtelsesforringende for nogen, skal efterprøves i særlig grad, inden de bringes, først og fremmest ved forelæggelse for den pågældende. Præsentation af redaktionelt indhold i tekst, lyd eller billede skal i form og indhold have dækning i den pågældende artikel eller udsendelse, jf. punkt A. 1, A. 2, A. 3 og A. 6.

Pressenævnet bemærker, at redaktøren i overensstemmelse med det almindelige princip om redaktørens ret til at redigere mediet som udgangspunkt er berettiget til at beslutte, hvad man vil bringe i mediet. Det vil sige, at det ligger inden for grænserne af redaktørens redigeringsret at undlade at omtale forhold, der for en af parterne eller andre forekommer centrale, ligesom det er op til redaktøren at vælge og fravælge materiale og kilder, så længe det samlede indtryk giver et retvisende billede.

Artiklen ”NGO-formand bliver fremhævet af medier og politikere som redningsmand for udsatte kvinder – nu anklager flere af dem ham for udnyttelse, trusler og kontrol”

- Illustration

[Klager 1] og [Klager 2] har klaget over, at den illustration, der er bragt i artiklen, er krænkende og uden dækning i artiklen.

I artiklen er indsat en illustration, der forestiller [Klager 2] med en glorie over hovedet, som sidder oven på fire kvinder, der ligger i en bunke under ham, og tager en selfie.

Pressenævnet finder, at det ligger inden for Frihedsbrevets redigeringsret at anvende den pågældende illustration af [Klager 2]. Nævnet har lagt vægt på, at illustrationen illustrerer det tema, der er omdrejningspunktet for indholdet af artiklen, og har dækning i kildernes kritik af [Klager 2], som er forelagt for [Klager 1] og [Klager 2]. Nævnet har endvidere lagt vægt på, at [Klager 1] og [Klager 2]s synspunkter i tilstrækkelig grad er gengivet i artiklen. Nævnet finder derfor ikke anledning til at kritisere Frihedsbrevet for at have bragt den pågældende illustration. Nævnet udtaler ikke kritik.

1) Afsnittet *"En anden fortælling"*

- Baggrunden for kvindens ophold på krisecenter

[Klager 1] og [Klager 2] har klaget over, at afsnittet efterlader læserne med et ukorrekt indtryk af, at [Klager 2] er skyld i, at den omtalte kvinde har måttet flytte på krisecenter.

Af artiklen fremgår blandt andet:

"En anden fortælling"

[Klager 2] har positioneret sig selv som den, man skal gå til, hvis man er udsat for æresrelaterede forbrydelser og negativ social kontrol. På grund af sin ekspertise og erfaring på området tilbyder han gratis foredrag og rådgivning til krisecentre, der har kvinder med de problemstillinger boende.

På et af krisecentrene bliver det til et møde fortalt, at [Klager 2] gerne vil komme forbi for at fortælle om sine metoder og den rådgivning, han tilbyder. På mødet reagerer en medarbejder voldsomt på udmeldingen; et år forinden har hun nemlig fundet ud af, at den selvsamme [Klager 2] har udsat en kvinde på krisecentret for grænseoverskridende adfærd og psykisk vold over længere tid.

Krisecentret har fået samtykke til at fortælle kvindens historie til Frihedsbrevet.

Af hensyn til sagens alvor og kvindens sikkerhed optræder hun her anonymt, ligesom også krisecenteret beskrives uden nærmere genkendelige detaljer. Frihedsbrevet er bekendt med kvindens fulde identitet.

En ansat på krisecenteret fortæller, at kvinden bor der, fordi hun har været i flere voldelige forhold.

Som en del af den voldsfaglige bearbejdning med at forstå og bryde det mønster, laver krisecentret allerede for et år siden en voldskortlægning, hvor de forsøger at finde tilbage til mønsterets begyndelse og den voldsudøver, som har haft de største konsekvenser for kvindens liv.

Under denne kortlægning peger kvinden på forholdet til [Klager 2] som det forhold, der har påvirket hende mest, og som har haft de mest vidtrækkende konsekvenser. Under kortlægningen kommer det også frem, at han er den, hun stadig er mest bange for at møde. Krisecentret fortæller også, at kvinden får angstanfald, når hun ser ham på tv.

Frihedsbrevet har fået bekræftet, at kvinden havde en relation til [Klager 2] fra flere kilder tæt på kvinden, men ovenstående beskrivelser er udelukkende krisecentrets vurderinger af samarbejdet med kvinden.

Kvinden fortæller til krisecenteret, at hun, efter relationen stopper, modtager en række truende beskeder fra en falsk profil, som hun mener, at [Klager 2] står bag. Hun har dog kun kunne finde de nedenstående, men hun fortæller, at hun modtog flere end blot dem.

Vi kan konstatere, at kvinden har modtaget beskederne, og at hans navn nævnes i dem, ligesom der henvises til, at han har sendt andre beskeder.

Det er kvindens opfattelse, at beskederne kommer fra [Klager 2], fordi hans navn nævnes, ligesom der står, at der skrives på vegne af [Klager 2], men det kan Frihedsbrevet ikke bekræfte.

[Klager 2] afviser klart, at det er ham, der har sendt beskederne.

Nedenfor ses de beskeder, vi kan dokumentere, at kvinden har modtaget:”

Og

”Krisecenteret vurderer, at kvinden allerede tidligt i relationen med [Klager 2] ville have været berettiget til et krisecenterophold under gældende lovgivning.

Krisecenteret fortæller, at kvinden ikke har valgt at anmelde [Klager 2].

Det er krisecenterets vurdering, at hun ikke har gjort det, fordi hun fortsat er meget bange for ham, og at hun, grundet sine tidligere voldelige forhold, ikke har haft styrken til det. Kvinden fortæller også til krisecentret, at hun ikke tør anmelde ham, fordi hun kan se, at han har oparbejdet en stærk og troværdig stemme i offentligheden omkring netop bekæmpelsen af vold mod kvinder.

[Klager 2] er foreholdt kritikken, og i et skriftligt svar lyder det:

“Jeg kan klart afvise at have sendt de påståede beskeder. Det er ualmindeligt grove injurierende anklager, der fremsættes mod mig, som vi på det kraftigste tager afstand fra. Det er undertegnede klare opfattelse, at forholdet bør politianmeldes, så politiet kan undersøge episoden nærmere.”

Frihedsbrevet har efterfølgende forelagt [Klager 2] dokumentationen for beskederne, men han er ikke vendt tilbage inden deadline.”

Pressenævnet finder, at omtalen af baggrunden for kvindens ophold på det pågældende krisecenter klart fremstår som krisecentrets gengivelse og vurdering af kvindens oplevelser med voldelige forhold og relationen til [Klager 2], herunder på baggrund af en voldskortlægning foretaget af krisecentret. Nævnet finder ikke grundlag for at udtale kritik af Frihedsbrevet for at bringe omtalen. Nævnet bemærker, at [Klager 2] er kommet til orde i omtalen, hvor det fremgår, at han afviser beskyldningerne.

- Efterprøvelse af anonyme kilders udsagn

[Klager 1] og [Klager 2] har klaget over, at afsnittet indeholder skadelige og krænkende beskyldninger rettet mod [Klager 2], som Frihedsbrevet ikke har efterprøvet tilstrækkeligt.

Pressenævnet finder, at omtalen indeholder beskyldninger, der kan være skadelige, krænkende eller virke agtelsesforringende for [Klager 2], og beskyldningerne skulle derfor forelægges for [Klager 2] forud for offentliggørelsen.

Pressenævnet finder som udgangspunkt ikke grundlag for at kritisere anvendelsen af anonyme kilder generelt. Kilders ønske om ikke at ville lægge navn til udtalelser eller udleveret materiale bør imidlertid give et medie anledning til at være særlig opmærksom på at kontrollere rigtigheden af udtalelser eller materiale fra den anonyme kilde.

Pressenævnet bemærker i den forbindelse, at den omtalte som udgangspunkt har krav på at få forelagt kernen i kritikken.

Efter sagens oplysninger er det ubestridt, at Frihedsbrevet har forelagt beskyldningerne for [Klager 2], og at Frihedsbrevet i den forbindelse hverken har oplyst identiteten på den omtalte kvinde eller hvilket krisecenter, der udtaler sig på kvindens vegne.

Pressenævnet finder efter en samlet vurdering, at Frihedsbrevet i tilstrækkelig grad har gjort [Klager 1] og [Klager 2] bekendt med kritikpunkterne i afsnittet, at deres svar er gengivet i afsnittet, og at Frihedsbrevet i omtalen har gjort det klart for læserne, hvem der udtaler sig. Nævnet har lagt vægt på, at [Klager 1] og [Klager 2] trods den manglende angivelse af kildernes identitet fik fornøden mulighed for at kommentere disse.

Nævnet finder endvidere, at Frihedsbrevet ved mediets forelæggelse for [Klager 1] og [Klager 2] i fornødent omfang har forsøgt at kontrollere rigtigheden af kildernes beskyldninger ved at indhente hans kommentarer til de anonyme kilders beskyldninger.

På denne baggrund udtaler nævnet ikke kritik af Frihedsbrevet.

- Messenger-korrespondance

[Klager 1] og [Klager 2] har klaget over, at omtalen af kvindens korrespondance via Messenger efterlader læserne med et indtryk af, at [Klager 2] er afsender på de omtalte beskeder.

[Klager 1] og [Klager 2] har endvidere klaget over, at Frihedsbrevet har sløret datoerne for beskederne.

Pressenævnet finder efter en samlet vurdering, at omtalen af korrespondancen i sammenhæng med Frihedsbrevets øvrige omtale ikke kan anses for at efterlade læserne med et indtryk af, at [Klager 2] har sendt de pågældende beskeder. Nævnet har lagt vægt på, at det klart fremgår af artiklen, at det er kvindens opfattelse, at [Klager 2] har sendt beskederne, og at Frihedsbrevet ikke har kunne bekræfte hendes opfattelse. Nævnet har endvidere lagt vægt på, at [Klager 2] har fået lejlighed til at forholde sig til korrespondancen, ligesom hans afvisning af at have afsendt beskederne er gengivet loyalt i artiklen. Pressenævnet udtaler ikke kritik.

For så vidt angår Frihedsbrevets sløring af beskederne datoer finder Pressenævnet, at det ligger inden for Frihedsbrevets redigeringsret at sløre datoerne for beskederne. Nævnet har lagt vægt på, at indholdet af beskederne ikke ved sløringen fremstår forvansket, samt at omtalen og gengivelsen af korrespondancen ikke giver læserne et ukorrekt indtryk af, hvordan korrespondancen har foregået. Nævnet udtaler ikke kritik.

2) Afsnittet "Flere kvinder har oplevelser"

[Klager 1] og [Klager 2] har klaget over, at oplysningen om, at "Sofie" var en sag hos [Klager 1], er ukorrekt.

[Klager 1] og [Klager 2] har endvidere klaget over, at Frihedsbrevet ikke har udvist tilstrækkelig kildekritik i forhold til Sofies historie.

Af artiklen fremgår blandt andet:

”Flere kvinder har oplevelser

[...]

Frihedsbrevet er kommet i kontakt med en anden kvinde, der som 20-årig havde grænseoverskridende oplevelser med [Klager 2], da hun søgte hjælp hos ham og organisationen [Klager 1]. Kvinden medvirker anonymt af hensyn til sin egen sikkerhed og sit arbejde. I den her artikel har vi valgt at kalde hende Sofie.

I 2015 tager Sofie kontakt til [Klager 2], fordi hendes ekskæreste i forbindelse med deres brud misbruger nogle benzinkort, og Sofie er derfor endt med en stor gæld, som hun har brug for hjælp til at anmelde og få rådgivning til at håndtere.

Undervejs har Sofie daglig kontakt med [Klager 2], og han skriver beskeder til hende som “Godmorgen søde”, “Hvordan har du det i dag, smukke? ”, og “Får du spist, søde? ”.

Sofie har en oplevelse af, at han hurtigt begynder at lægge an på hende. Efter kort tid skriver han direkte til hende, at han har ondt i ryggen, og at det ville være rart, hvis hun ville give ham massage, næste gang de ses, mens de ordner hendes papirer. Sofie afviser dog at give ham massage, fordi hun “ikke kan finde ud af det”. Til det svarer han, at det kan han lære hende, fortæller hun, men hun slår det hen og undlader at svare på det.

Frihedsbrevet har set dokumentation for, at Sofie modtog beskederne, som vi omtaler, fordi Sofie senere konfronterer [Klager 2] skriftligt med det, der var sket. Ligesom hun skriftligt fortæller andre om beskederne. Vi har også fået bekræftet Sofies historie fra flere andre kilder, der var tæt på hende under forløbet med [Klager 2].

I dag fortæller Sofie, at hun dengang aldrig sagde fra, og at det først var senere, at hun indså, hvor grænseoverskridende og problematiske beskederne var.

Sofies gæld gør, at hun ikke har råd til at komme til tandlæge, selvom det er nødvendigt. Derfor samler [Klager 2] 2.000 kroner ind og sender hende til en tandplejer, som han kender personligt.

Udenfor tandlægeklinikkens åbningstid møder Sofie op og skal have ordnet sine tænder, og i den forbindelse vil [Klager 2] have taget billeder af hende i tandlægestolen med en serviet over hovedet, som han kan bruge på organisationens Facebook-side, selvom Sofie ikke har lyst til det, fortæller hun til Frihedsbrevet.

Billedet findes ikke længere på Facebook-siden, da organisationen har oprettet en profil af nyere dato. Frihedsbrevet har dog gennem beskeder set, hvordan Sofie beskriver og omtaler billedet over for flere i sin omgangskreds dengang.

Sofie fortæller i dag, at hendes tænder blev ødelagt af tandplejeren, blandt andet endte hun med synlige buler på to af sine fortænder.

“Du gjorde ikke andet end at forværre min gæld og lade en ikke uddannet tandlæge ødelægge mine tænder,” har Sofie skrevet i en besked til [Klager 2].

Derfor vil Sofie gerne have de indsamlede midler, så hun kan gå til en rigtig tandlæge. Da Sofie konfronterer [Klager 2] med det, fortæller han hende i en telefonsamtale, at de 2.000 kroner er blevet brugt på administrative opgaver. Han ender dog med at sende hende 1.000 kroner for ikke at anmelde tandlægen og for ikke at sige det videre til nogen.

Frihedsbrevet har set beskeder, hvor Sofie konfronterer [Klager 2] med tandlægebesøget, ligesom hun i beskeder til flere andre har fortalt om oplevelsen og sine ødelagte tænder. Frihedsbrevet har fået bekræftet historien fra flere kilder, der kendte til tandlægebesøget arrangeret af [Klager 2].

Frihedsbrevet har også set beskeder, Sofie har sendt til andre, hvor Sofie omtaler, at hun har fået de 1.000 kroner for ikke at sige noget til nogen. Frihedsbrevet har dog ikke set dokumentation for, at der er blevet overført 1.000 kroner til Sofie.

Til trods for at [Klager 2] forsøgte at hjælpe med et tandlægebesøg, oplever hun ikke at få hjælp til at håndtere gælden, hun oprindeligt kontaktede ham for at få hjælp med.

[Klager 2] råder hende til ikke at betale af, fordi hans anmeldelse af ekskærestens kortmisbrug først skal gå igennem.

Sofie forsøger løbende at få afklaring på, hvad hun skal gøre med gælden, men da hun får følelsen af, at der ikke rigtig sker noget, ender hun selv med at indsamle penge og forhandle med sine kreditorer.

Sofie fortæller, at hun på et intet tidspunkt har bedt om hjælp til social kontrol, men hun oplever alligevel, at [Klager 2] spørger meget ind til forholdet med hendes ekskæreste og om hendes barndom. Da [Klager 2] finder ud af, at Sofie tidligere i sit liv har været anbragt og har været udsat for seksuelle overgreb af sin far, vil han pludselig have, at hun skal beskrive episoderne ned til mindste detalje.

“Jeg kan huske, at han beder mig om at skrive de ting ned, min far har udsat mig for, og jeg forstod ikke rigtig, hvad han skulle bruge det til. Anden gang jeg møder ham, har jeg det nedskrevne med. Han henter mig fra arbejde, så sætter jeg mig ind i hans bil, og jeg kan bare huske følelsen af, at jeg ikke ville have, at han skulle styre, hvor vi kørte hen.”

[Klager 2] fortæller Sofie, at de nu skal ned på politistationen for at anmelde faderen for de overgreb, han udsatte hende for i hendes barndom. Selvom Sofie ikke har lyst, ender hun med at anmelde ham den dag. Frihedsbrevet har set dokumentation, hvor Sofie fortæller til kilder tæt på hende, at [Klager 2] pressede hende. I en af beskederne skriver hun:

“Han pressede mig ud i at anmelde min far, selvom det var det eneste, jeg faktisk stod ved, at jeg ikke ønskede.”

”Det havde jeg overhovedet ikke lyst til. Jeg havde generelt en følelse af, at han skulle bruge min historie til sin egen vinding,” fortæller Sofie.

Anmeldelsen trækker Sofie senere tilbage. Hun fortæller i dag, at hun slet ikke var afklaret, da han pressede hende til at anmelde. Hun fortæller også til Frihedsbrevet, at hun havde en følelse af, at han måske ikke ville hjælpe hende, hvis hun sagde fra.

[Klager 2] er foreholdt kritikken, og i et skriftligt svar lyder det:

“Vi er igen meget uforstående overfor kritikken. Det er ualmindelig vigtigt at påpege følgende: Sofie var IKKE en sag hos [Klager 1]. Det var et privat anliggende. [Klager 1] beskæftiger sig IKKE med økonomisk kriminalitet eller anliggender eller som anført tandlæge besøg mv.

Det er på ingen måde hverken undertegnedes eller teamets ageren, at skrive de nævnte ord til de berørte kvinder. Igen igennem mange år har vi ageret uden den nævnte kritik. Dette var en privat samtale.”

[Klager 2] bekræfter, at han bad den pågældende kvinde om massage, men henviser igen til, at det var ”private anliggender”, og at bemærkningen er blevet misforstået af modtager.

”Det beklager jeg. Her lægger jeg mig fladt ned og tager det fulde ansvar,” skriver han i sit skriftlige svar.

I forhold til anklagerne om tandlægen skriver han: “Dette er et privat anliggende. Der blev betalt 2000 kr. af egen private midler til pågældende, så hun kunne få reddet hendes tænder. Igen har det INTET med [Klager 1]s virke at gøre.”

Frihedsbrevet har dog set dokumentation for, at kvinden var en sag hos [Klager 1]. I et opslag, der blev slået op på [Klager 2]s tidligere Facebook-profil, ‘[Klager 2] Offentlig’, forsøgte han at indsamle midler til hende gennem organisationen. Det bekræftes også af folk, der tidligere har været tæt på organisationen. [Klager 2] har også skrevet i beskeder til Sofie og omtalt hende som en sag.

Vi har foreholdt [Klager 2] dokumentationen, men han er ikke vendt tilbage inden deadline.”

På baggrund af sagens oplysninger lægger Pressenævnet til grund, at [Klager 2] via Facebook-profilen ”[Klager 2] Offentlig” i et opslag har lavet en indsamling til hjælp for en kvinde, der omtales ”[Kvinde 6]”, som efter det oplyste er den omtalte kvinde benævnt ”Sofie”. Nævnet lægger videre til grund, at [Klager 2] i opslaget omtaler [Klager 1] og organisationens formål, ligesom han henviser til et telefonnummer, som organisationen efter det oplyste har henvist til på dets hjemmeside, i en pressemeddelelse og i en indsamlingstilladelse.

Pressenævnet lægger endvidere til grund, at [Klager 2] forud for opslaget har haft en korrespondance med en frivillig fra [Klager 1] om opslags ordlyd.

Pressenævnet finder, at omtalen af Sofies relation til [Klager 1] og [Klager 2] har tilstrækkelig dækning i de faktiske forhold, som der er nærmere redegjort for i artiklen. Nævnet bemærker, at Frihedsbrevet har forelagt Sofies historie for [Klager 1] og [Klager 2], og at deres afvisning af, at Sofie har været en sag hos [Klager 1], er gengivet i artiklen.

Pressenævnet finder som udgangspunkt ikke grundlag for at kritisere anvendelsen af anonyme kilder generelt. Kilders ønske om ikke at ville lægge navn til udtalelser eller udleveret materiale bør imidlertid give et medie anledning til at være særlig opmærksom på at kontrollere rigtigheden af udtalelser eller materiale fra den anonyme kilde.

I afsnittet medvirker en kvinde, der tidligere har modtaget hjælp fra [Klager 1] og [Klager 2]. Kvinden udtaler sig om hendes individuelle oplevelse med [Klager 1] og [Klager 2].

Det forhold, at Frihedsbrevet har taget udgangspunkt i oplysninger fra en anonym kilde, der tidligere har modtaget hjælp fra [Klager 1] og [Klager 2], gav således Frihedsbrevet anledning til at udvise skærpet agtpågivenhed over for hendes udtalelser, men er ikke i sig selv tilstrækkeligt til at fastslå, at god presseskik er tilsidesat.

Frihedsbrevet gør i afsnittet opmærksom på, at den anonyme kilde tidligere har modtaget hjælp fra [Klager 1] og [Klager 2], at hun er kritisk over for dem samt anført baggrunden for hendes anonymitet, således at læseren har mulighed for at vurdere troværdigheden af hendes udtalelser. Den af kilden fremsatte kritik er desuden efterprøvet ved forelæggelse for [Klager 1] og [Klager 2], hvis svar er loyalt gengivet i afsnittet. Nævnet udtaler ikke kritik.

3) Afsnittet ”Fanget i Libanon uden hjælp”

[Klager 1] og [Klager 2] har klaget over, at afsnittet er uproportionalt i forhold til artiklens tema, og at Frihedsbrevet ikke har forholdt sig til kompleksiteten og tidsperspektivet i sager om bortførelse, genopdagelsesrejser og tilbageholdelse i Mellemøsten.

[Klager 1] og [Klager 2] har endvidere klaget over, at Frihedsbrevet ikke i tilstrækkelig grad har efterprøvet den omtalte kvindes historie, herunder oplysningen om, at det efter et år lykkedes kvinden at komme ud af Libanon og til Danmark.

Af artiklen fremgår blandt andet:

”Fanget i Libanon uden hjælp

En tredje kvinde, Frihedsbrevet er kommet i kontakt med, havde ligesom Sofie en oplevelse af, at [Klager 2] ikke kunne hjælpe hende, selvom han sagde, at han kunne.

Kvinden, der er dansk, optræder anonymt i denne artikel af hensyn til sin sikkerhed. Hun er i dag bosat på en hemmelig adresse i Danmark, men dengang hun kom i kontakt med [Klager 2], var hun fanget i Libanon med sin fem måneder gamle datter. Frihedsbrevet er bekendt med kvindens rigtige identitet.

Kvinden fortæller, at hendes mand var ekstremt voldelig, og at han flere gange slår hende bevidstløs. I 2022 flygter hun til et libanesisk krisecenter med sin lille datter.

På krisecenteret kan de dog kun bo et stykke tid, før de bliver sat på gaden. Da hun

kun har halvanden måned tilbage af sit ophold, er der en del i hendes danske netværk, der opfordrer hende til at kontakte [Klager 2] og [Klager 1] for at få

hjælp, fordi hendes mand har givet hende udrejseforbud fra Libanon.

I starten af april 2022 skriver kvinden derfor en besked til [Klager 2] og fortæller om sin situation. Han skriver, at hun i stedet skal skrive en besked til organisationens mail, og at sagen nu ender i deres varetægt.

I løbet af april måned skriver kvinden flere desperate beskeder til [Klager 2]; beskeder, der nogle gange ikke bliver svaret på.

Da hun i to uger ikke får svar på sine beskeder, skriver hun i starten af maj endnu en besked til [Klager 2]:

“Har du glemt os?”

[Klager 2] fortæller hende, at hendes sag ligger til behandling, men at der

desværre er lidt ventetid. Flere gange skriver han også, at de her typer sager er “langtrukne og komplekse”, og at hendes situation “ikke kan løses politisk”.

Frihedsbrevet har set beskedudvekslingen mellem kvinden og [Klager 2].

Kvinden bliver kontaktet af et medie, der gerne vil skrive om hendes situation i Libanon, men [Klager 2] fraråder hende det på det kraftigste og begrundet det med, at situationen skal være under kontrol, og kvinden undlader derfor at samarbejde med

mediet.

“Hvis vi skal ind over, skal du ikke i pressen for nuværende – det vil give for meget støj på linjen, som du ikke har brug for,” skriver han til hende.

“Jeg fik fornemmelsen af, at det var ham, der skulle sørge for, at der var styr på tingene, så han efterfølgende kunne komme ud og spille helt,” fortæller kvinden og

fortsætter:

“Han var ekstremt svær at få fat på, og jeg følte, at han ikke vidste, hvad han skulle gøre. ”

[Klager 2] beder endelig kvinden om en samtykkeerklæring til en fuldmagt, så han kan handle på hendes vegne i sagen.

Kvinden giver samtykke den 13. maj 2022, men bare en måned efter trækker hun det tilbage grundet mangel på overholdelse af aftaler og fremdrift i hendes sag.

“Der var en plan og aftaler om, at der skulle være opkald, men jeg hørte intet. ”

Kvinden fortæller til Frihedsbrevet, at hun aldrig får en bekræftelse på, at han accepterer, at hun trækker samtykket til fuldmagten tilbage.

Frihedsbrevet har både set mailen, hvor kvinden giver samtykke til [Klager 2], og også mailen, hvori hun trækker samtykket tilbage.

Kvinden bliver smidt ud fra krisecentret, halvanden måned efter hun har kontaktet [Klager 2], og hun er derfor tvunget til at flytte tilbage til sin voldelige mand.

Først et år efter lykkedes det kvinden selv at komme ud af Libanon, og efter en lang rejse gennem Europa og ophold på flere krisecentre undervejs kommer hun tilbage til Danmark af egen hjælp.

“Jeg fortryder i dag, at jeg stolede på ham og ikke bare selv fik min historie i medierne. Så havde jeg måske fået den hjælp, jeg havde brug for,” fortæller kvinden til

Frihedsbrevet.

[Klager 2] er foreholdt kritikken, og i et skriftligt svar lyder det:

“Det er korrekt, at pågældende borger bad om hjælp. Sager hvor man tilbageholdes eller er bortført til f.eks. Mellemøsten er komplekse og tidskrævende. Grundet vores tavshedspligt kan vi ikke komme sagen nærmere. Men overordnet kan vi sige, at vi som NGO IKKE kan flytte folk ud af et land, hvor de betragtes som statsborger.

Det var ikke undertegnede der sad med den pågældende sag, men flere andre sagsbehandlere hos [Klager 1]. ”

Pressenævnet finder, at Frihedsbrevets valg og fravalg af informationer ligger inden for mediets redigeringsret. Nævnet har lagt vægt på, at tidsperspektivet illustreres i kvindens udtalelser, samt at det fremgår af [Klager 1] og [Klager 2]s svar, at sager om tilbageholdelse og bortførelse er komplekse og tidskrævende. Nævnet finder således, at det samlede afsnit ud fra en presseetisk vurdering giver et retvisende billede. Nævnet udtaler ikke kritik.

Pressenævnet finder som udgangspunkt ikke grundlag for at kritisere anvendelsen af anonyme kilder generelt. Kilders ønske om ikke at ville lægge navn til udtalelser eller udleveret materiale bør imidlertid give et medie anledning til at være særlig opmærksom på at kontrollere rigtigheden af udtalelser eller materiale fra den anonyme kilde.

I afsnittet medvirker en kvinde, der tidligere har modtaget hjælp fra [Klager 1] og [Klager 2]. Kvinden udtaler sig om hendes individuelle oplevelse med [Klager 1] og [Klager 2].

Det forhold, at Frihedsbrevet har taget udgangspunkt i oplysninger fra en anonym kilde, der tidligere har modtaget hjælp fra [Klager 1] og [Klager 2], gav således Frihedsbrevet anledning til at udvise skærpet agtpågivenhed over for hendes udtalelser, men er ikke i sig selv tilstrækkeligt til at fastslå, at god presseskik er tilsidesat.

Frihedsbrevet gør i afsnittet opmærksom på, at den anonyme kilde tidligere har modtaget hjælp fra [Klager 1] og [Klager 2], at hun er kritisk over for dem samt anført baggrunden for hendes anonymitet, således at læseren har mulighed for at vurdere troværdigheden af hendes udtalelser. Den af kilden fremsatte kritik er desuden efterprøvet ved forelæggelse for [Klager 1] og [Klager 2], hvis svar er loyalt gengivet i afsnittet, herunder navnlig at det er korrekt, at kvinden bad om hjælp, at de ikke kan udtale sig om sagen grundet deres tavshedspligt, og at de ikke kan flytte folk ud af hjemlandet. Nævnet udtaler ikke kritik.

4) Afsnittet ”Krisecentre vil ikke samarbejde med [Klager 2]”

[Klager 1] og [Klager 2] har klaget over, at Frihedsbrevet har forsøgt at tegne et negativt billede af dem, og at mediet ikke forholder sig til det samlede billede, samt at Frihedsbrevet bevidst har undladt at nævne, at der eksisterer 94 krisecentre i Danmark.

[Klager 1] og [Klager 2] har endvidere klaget over, at Frihedsbrevet ikke har været kildekritiske over for de omtalte, anonyme krisecentre, og at de ikke havde en reel mulighed for at forholde sig til krisecentrenes kritik som følge af deres anonymitet.

Af artiklen fremgår blandt andet:

”Krisecentre vil ikke samarbejde med [Klager 2]

Kvinden, der var fanget i Libanon, kontaktede [Klager 2], fordi hans organisation [Klager 1] fremstod som en troværdig organisation, der var målrettet mod at

hjælpe netop kvinder i situationer som hendes.

Flere af krisecentrene, Frihedsbrevet har talt med, fortæller også, hvordan de ved første møde med [Klager 2] blev forført af ham.

“Han er super veltalende, han taler om de penge, de har fået fra flere fonde, og at de er blevet udvalgt til forskellige projekter. Han fortæller, at han er gode venner med politikere, og at det bliver rigtig godt. Indtrykket er, at han samarbejder med alle de rigtige. ”

Sådan beskriver det første krisecenter deres indtryk af [Klager 2].

“Foreningen har en flot titel. En [Klager 1] er jo noget, som mange kvinder på krisecentre drømmer om, så det er jo forførende,” fortæller det andet krisecenter.

Men de fem krisecentre, som Frihedsbrevet har talt med, ønsker ikke længere at bruge ham. De har alle samarbejdet med ham og har i det samarbejde oplevet, at han mangler faglige kompetencer og bruger usaglige metoder.

Flere af krisecentrene nævner konkrete eksempler, hvor [Klager 2] ifølge dem

har udvist uhensigtsmæssig og uagtsom adfærd og manglende faglighed i sager med

kvinder fra deres krisecentre. Grundet centrenes anonymitet og kvindernes sikkerhed kan Frihedsbrevet ikke gå i nærmere detaljer.

“Han fremstår meget troværdig og med de rette værdier, men det er ikke nok at have

store følelser. Det kræver stor professionalisme at være omkring voldsramte kvinder,” fortæller lederen af det andet krisecenter.

Fælles for alle krisecentrene og en af grundene til, de ikke står frem med navn, er, at

de ikke tør at bryde kontakten med [Klager 2] og [Klager 1], fordi det er deres

opfattelse, at han har indflydelse i den politiske verden, og at han forsøger at ødelægge det for krisecentrene.

“Han har fortalt, hvordan han udstiller andre krisecentre og forsøger at få dem lukket. Så man bliver jo bange for, hvad han kan finde på,” fortæller det tredje

krisecenter.

“Vi vil ikke have noget med ham at gøre, men vi bliver nødt til at holde os gode venner med ham, for han har kontakter inde på borgen, og vi er bange for, at han kan få

lagt nogle linjer, der er helt skæve,” fortæller det fjerde krisecenter.

“Han går rundt og siger, at krisecentrene er interesserede i at holde på voldsramte

kvinder, og at det er derfor, han ikke kan komme til. Det er jo lidt en slags undergravende virksomhed og fuldstændig åndssvagt,” fortæller det tredje krisecenter, og det

er identisk med det, de andre krisecentre fortæller, at de hører.

Det gode indtryk afløses altså hurtigt af bekymring for kvindernes tryghed og sikkerhed. Generelt har krisecentrene oplevet, at [Klager 2] forsøger at overtage sagerne.

“Han vil overtage sagen som socialrådgiver og koble krisecenteret fra, selvom kvinderne allerede bor hos os og har en socialrådgiver. Det tror vi ikke er bedst for kvinden, for det er os, hun har en relation til,” fortæller det første krisecenter.

[Klager 2] er foreholdt kritikken, og i et skriftligt svar lyder det:

“Vi har igennem mange år haft et fortroligt og konstruktivt samarbejde med mange krisecentre.

Hverken undertegnede eller [Klager 1] har politisk indflydelse til at kunne påvirke krisecentrenes daglige drift eller generelle lovgivning på området. ”

I sit skriftlige svar afviser [Klager 2], at han direkte skulle have sagt, at krisecentrene er interesserede i at holde på voldsramte kvinder. Han påpeger dog, at der er en økonomisk interesse i, at kvinderne på nogle ganske få krisecentre ikke får den

nødvendige hjælp. Her henviser han til en sag på Fyn, hvor tilsynet fik lukket et bestemt krisecenter.

[Klager 2] kan på ingen måde genkende beskrivelsen af, at han skulle forsøge at overtage sagerne fra krisecentrene. ”

Pressenævnet finder, at Frihedsbrevets valg og fravalg af informationer ligger inden for mediets redigeringsret, herunder udeladelsen af oplysningen om, at der eksisterer 94 krisecentre. Nævnet finder således, at det samlede afsnit ud fra en presseetisk vurdering giver et retvisende billede. Nævnet udtaler ikke kritik.

Pressenævnet finder som udgangspunkt ikke grundlag for at kritisere anvendelsen af anonyme kilder generelt. Kilders ønske om ikke at ville lægge navn til udtalelser eller udleveret materiale bør imidlertid give et medie anledning til at være særlig opmærksom på at kontrollere rigtigheden af udtalelser og materiale fra de anonyme kilder.

Det forhold, at Frihedsbrevet har taget udgangspunkt i oplysninger fra anonyme kilder, der er tidligere samarbejdspartnere, giver således Frihedsbrevet anledning til at udvise skærpet agtpågivenhed over for deres udtalelser, men er ikke i sig selv tilstrækkeligt til at fastslå, at god presseskik er tilsidesat.

Frihedsbrevet gør i afsnittet opmærksom på, at de anonyme kilder til oplysningerne har samarbejdet med [Klager 2] og ikke længere ønsker at samarbejde med ham, samt anført deres baggrund for anonymitet, således at læseren har mulighed for at vurdere troværdigheden af deres udtalelser. Den af kilderne fremsatte kritik er desuden efterprøvet ved forelæggelse for [Klager 1] og [Klager 2].

Nævnet finder samtidig, at [Klager 2] har fået tilstrækkelig mulighed for at kommentere krisecentrenes udtalelser inden offentliggørelsen af artiklen, og at hans svar tydeligt fremgår af artiklen, herunder at han igennem flere år har haft et fortroligt og konstruktivt samarbejde med mange krisecentre, at han har afvist, at han har udtalt, at krisecentrene har interesse i at holde på voldsramte kvinder, og at han ikke kan genkende beskrivelsen af, han har forsøgt at overtage krisecentrenes sager.

På denne baggrund finder Pressenævnet ikke grundlag for at udtale kritik af Frihedsbrevet.

5) Afsnittet "Et misvisende maleri"

[Klager 1] og [Klager 2] har klaget over, at Frihedsbrevet har forsøgt at tegne et negativt og utroværdigt billede af [Klager 2] ved at insinuere, at han har opdigtet en kærlighedsrelation til "[Kvinde 3]".

Af artiklen fremgår blandt andet:

"Et misvisende maleri"

Et andet eksempel på forvirrende oplysninger er historien om hans personlige oplevelser med social kontrol, som vi tidligere i artiklen har beskrevet.

I en artikel i TV 2 Østjylland fra 2020 fortælles det i hjerteskrærende vendinger, hvordan han og kvinden, der kaldes [Kvinde 3], passede perfekt sammen.

De mødte hinanden til en middag efter en konference, hvor hun var tjener. Hun var smuk og fangede hans opmærksomhed, og han besluttede sig for, at han ville have hendes nummer.

De sms'ede dagligt til langt ud på natten, men da de første gang mødtes, fortalte hun, at hun siden hun var 16–17 år havde levet i et tvangsægteskab.

De blev dybt forelskede, men forholdet havde en pris.

Parret levede skjult, men flere gange fandt [Kvinde 3]s familie dem.

Kontrollen og [Kvinde 3]s frygt for at dø blev forholdets endeligt, og efter at have levet et par år sammen i skjul måtte hun forlade ham og Danmark.

En februardag kørte de ud af Danmark. [Klager 2] skulle sætte [Kvinde 3] af i et andet land. Herfra skulle hun selv rejse videre. Hun tog kufferten og vendte sig om og gik. Det var sidste gang, han så hende.

Siden den dag har [Klager 2] ikke talt med hende.

Over for TV 2 Østjylland fortæller han, at han har fået malet et billede af kvinden, hans livs kærlighed, som nu hænger på væggen i hans hus som et eneste minde om deres tid sammen.

"Det eneste bevis på, at [Kvinde 3] nogensinde har været en del af hans liv, er et maleri, som fylder en hel væg i hans stue. Maleriet forestiller hende," står der i artiklen fra TV 2 Østjylland.

I artiklen har de fået lavet en tegning, der forestiller maleriet, og gennemgår man flere billeder opslået fra hans hus på sociale medier, kan man se, at maleriet rigtig nok hænger der.

Men maleriet er en replika af et fotografi, der er taget af den berømte canadiske fotograf [Fotografen], og som forestiller kvinden [Kvinde 4], der indgår i billedserien “Guerilla fighters of Kurdistan” fra 2015, der portrætterer mænd og kvinder i frontlinjen mod ISIS.

Om [Klager 2]s ekskæreste “[Kvinde 3]” deler identitet med frontlinjekæmperen [Kvinde 4], har vi spurgt ham om.”

Der er i artiklen indsat to billeder, der fremgår ved siden af hinanden, af henholdsvis [Fotografen]s fotografi af [Kvinde 4] og et maleri, der ligner det pågældende fotografi.

Af artiklen fremgår blandt andet:

”[Klager 2] er foreholdt kritikken, og i et skriftligt svar skriver han, at han har dokumenter, der beviser, at [Kvinde 3] har eksisteret.

Han svarer dog ikke på, hvorfor billedet forestiller frontlinjekæmperen [Kvinde 4]. Han skriver nu i stedet, at billedet blev lavet til ære for [Kvinde 3].

[...]

Pressenævnet finder, at Frihedsbrevets omtale af [Klager 2]s relation til kvinden [Kvinde 3] ikke kan anses for at efterlade et ukorrekt indtryk af den pågældende relation. Nævnet har lagt vægt på, at [Klager 2] til TV 2 Østjylland har omtalt sin relation til [Kvinde 3] og udfordringerne forbundet hermed, som Frihedsbrevet har gengivet loyalt i det påklagede afsnit. Nævnet har endvidere lagt vægt på, at [Klager 2] er foreholdt sammenfaldet mellem maleriet af [Kvinde 3] og fotografiet af frontlinjekæmperen [Kvinde 4], og at hans svar er gengivet i afsnittet, herunder at billedet blev lavet til ære for [Kvinde 3], og at han har dokumenter, der beviser, at [Kvinde 3] har eksisteret. Nævnet udtaler ikke kritik.

6) Afsnittet ”Udnyttede en kvinde til at komme i medierne selv”

[Klager 1] og [Klager 2] har klaget over, at oplysningerne om, at [Klager 2] fortalte kvinden [Kvinde 5], at hun ikke måtte udtale sig, imens dokumentaren var i gang, og at han flere gange truede hende med, at dokumentaren blev droppet, hvis hun udtalte sig til andre, er ukorrekte.

Af artiklen fremgår blandt andet:

”Udnyttede en kvinde til at komme i medierne selv

Vender vi tilbage til TV 2-dokumentaren, som blev beskrevet i begyndelsen af artiklen, ser vi, hvordan [Klager 2] ikke bare redder unge [Kvinde 1] fra sin voldelige

familie, men også hvordan han uselvsk hjælper kvinden [Kvinde 5], der i dokumentaren fortæller sin grufulde historie.

[Kvinde 5] var konvertit og var i 17 år i et voldeligt forhold, hvor hun var udsat for social kontrol. I 2017 brød hun ud af forholdet og flyttede på krisecenter, så da hun møder [Klager 2], lever hun et helt andet liv.

Hun kontakter ham, fordi hun kan genkende de oplevelser, kvinderne i nogle af hans

sager har haft. Hun fortæller, at formålet med sin kontakt måske er at være frivillig i foreningen, men under første møde foreslår han hende, at hun, for at hjælpe andre, skal fortælle sin historie til TV 2, fordi han har kontakt til en journalist derfra.

Derfra går det stærkt, og anden gang [Kvinde 5] møder [Klager 2], foregår det på Teglholmen hos TV 2. [Kvinde 5] medvirker i en række optagelser om sin fortid, og undervejs har hun løbende kontakt med [Klager 2].

Undervejs er [Kvinde 5] med til at stifte en forening, og hun oplever i den forbindelse at blive kontaktet af flere andre journalister, som er interesserede i hendes historie. Her fortæller [Klager 2], at hun ikke må udtale sig, så længe dokumentaren er i gang, og han truer hende flere gange med, at dokumentaren bliver droppet, hvis hun taler med andre.

[Kvinde 5] fortæller til Frihedsbrevet, at hun oplevede, at kontrollen, [Klager 2] udøvede over for hende, føltes præcis som den, hun blev udsat for af sin eksmand.

Men da dokumentaren udkommer, kan [Kvinde 5] ikke genkende det billede, der bliver tegnet af hende og af relationen til [Klager 2]. I dokumentaren fremstilles det nemlig, som om hun har været en sag hos [Klager 2] og [Klager 1], og at det er ham, der har hjulpet hende.

I dokumentaren fortæller [Klager 2]:

“Lige nu har vi to sager. Den ene er med en etnisk dansk kvinde, som kæmper sig ud af et forhold med vold og negativ social kontrol. ”

I en scene i dokumentaren skal de følge [Kvinde 5] til et rutinemøde med kommunen. Selvom samværet er fastlagt, anker eksmanden årligt afgørelsen, så mødet med kommunen er et, hun har haft mange gange før, fortæller hun til Frihedsbrevet.

[Kvinde 5] fortæller, at [Klager 2] spørger, om han må tage med i forbindelse med optagelserne til dokumentaren. Men i dokumentaren fremstilles det, som om han hjælper hende til mødet.

“[Klager 2] hjælper [Kvinde 5] ved et møde i kommunen, hvor hendes voldsdømte eksmand ønsker mere samvær med deres børn,” fortæller speakeren i dokumentaren.

Men [Kvinde 5] fortæller til Frihedsbrevet, at det eneste, han reelt hjalp hende med, var at give hende et lift til retten.

I scenen siger [Klager 2] til [Kvinde 5] efter mødet:

“Hold fast, hvor klarede du det godt. Du gjorde lige præcis, det vi aftalte... holdt roen. ”

[Kvinde 5] fortæller til Frihedsbrevet, at hun slet ikke kan genkende den fremstilling – hun fortæller, hvordan hun altid sad alene under retssagen om volden mod hendes børn, og hvordan hun aldrig har haft brug for, at nogen talte for hende.

I slutningen af dokumentaren afrunder [Klager 2] sagerne. Han fortæller:

“[Kvinde 5] har brugt mange år på at komme dertil, hvor hun og hendes børn er i dag. Det lysner, det er jo et pragteksempel på, at det godt kan lade sig gøre at bryde ud. ”

Men [Kvinde 5] er vred over, at [Klager 2] får fremstillet det, som om han er skyld i, hvor hun er i dag.

Hun ender med at konfrontere [Klager 2] med måden, hele forløbet er foregået

på, og hun fortæller ham, at hun ikke forstår, hvorfor hun gøres til en af hans sager.

Overfor det er han helt uforstående. Han mener selv, at han har hjulpet hende gennem de mange beskeder, de har skrevet sammen, om dokumentaren.

Frihedsbrevet har set beskedudvekslingen mellem [Kvinde 5] og [Klager 2].

Frihedsbrevet har foreholdt TV 2 [Kvinde 5]s kritik af fremstillingen af hende, ligesom vi har fremsendt dokumentation for, at hun gjorde journalisten opmærksom på det.

“De SMS’er, I har sendt, viser, at [Kvinde 5] har gjort opmærksom på sine betænkeligheder over for journalisten. Der har været en tæt dialog med [Kvinde 5] i form af både møder, opkald og sms’er, og derfor er det svært for os her tre år senere at vurdere samlet, hvordan vi håndterede hendes bemærkninger. Men det ærgrer os selvfølgelig, hvis hun står tilbage med et indtryk af, at hun ikke blev hørt,” skriver TV 2 i et skriftligt svar til Frihedsbrevet. ”

[...]

Pressenævnet finder, at oplysningerne klart fremstår som [Kvinde 5]s individuelle oplevelse af [Klager 2]s adfærd under optagelserne til udsendelsen ”*Station 2: Fanget af familien*” bragt af TV 2. Nævnet har lagt vægt på, at [Klager 2] har fået forelagt kritikken, og at hans svar på denne er gengivet i afsnittet, herunder at det var journalisten fra TV 2, som bad [Kvinde 5] om at holde tilbage fra andre medier under optagelserne, hvilket er almindelig praksis, og at det er muligt at han har viderebragt journalistens information til [Kvinde 5]. Nævnet har endvidere lagt vægt på, at Frihedsbrevet har foreholdt [Kvinde 5]s kritik for TV 2 og gengivet TV 2s bemærkninger, herunder at der har været en tæt dialog med [Kvinde 5] i form af møder, opkald og sms’er. Nævnet udtaler ikke kritik.

Videoen ”Operation 5000 – [Chefredaktøren]”

[Klager 1] og [Klager 2] har klaget over, at [Chefredaktøren]s udtalelse om, at [Klager 2] har udsat kvinder for social kontrol, er ukorrekt, misvisende, krænkende og injurierende.

Det følger af retningslinjer for god presseskik, at det enkelte menneske har krav på beskyttelse af sin personlige anseelse. Privatlivets fred må ikke krænkes, medmindre klar almen interesse berettiger offentlig omtale, jf. punkt B. 1.

Af videoen fremgår blandt andet følgende:

[Tidskode 00:00-00:19]

Der vises optagelse af [Chefredaktøren], der står op ad en blå væg og taler ind i kameraet. Han er iført en t-shirt med teksten ”Operation fem tusind [med et omvendt ”F”, *Pressenævnet*]. På skærmen fremgår deslige teksten ”Operation fem tusind” [med et omvendt f, *Pressenævnet*.]

–”[*Chefredaktøren*]: Velkommen hos Frihedsbrevet, et medie som hverken er rødt eller blåt, men frit, og som er kompromisløst uafhængigt. Nu håber jeg, at du vil melde dig ind hos Frihedsbrevet, for forestil dig hvis Frihedsbrevet ikke fandtes. Så var vi i den forgangne uge gået glip af tre vigtige historier. ”

[Tidskode 00:28-00:42]

Der vises optagelse af [Chefredaktøren], der står op ad en blå væg og taler ind i kameraet. Han er iført en t-shirt med teksten ”Operation fem tusind [med et omvendt ”F”, *Pressenævnet*]. På skærmen fremgår deslige teksten ”Operation fem tusind” [med et omvendt f, *Pressenævnet*.]

–”[*Chefredaktøren*]: En historie om [Klager 2], formand for NGO’en ”[Klager 1]”, som gerne vil hjælpe kvinder ud af social kontrol, men som udsætter kvinder for social kontrol, og så vil han også gerne lige have massage af dem. ”

Det er Pressenævnets opfattelse, at en annonce i videre omfang end nyhedsartikler og lignende reportager kan indeholde vurderende, kommenterende og subjektive betragtninger, og at der derfor må indrømmes en højere grad af frisprog.

På baggrund af sagens oplysninger lægger Pressenævnet til grund, at videoen ”*Operation 5000 – [Chefredaktøren]*” var en del af kampagnen ”Operation 5000”, som blev bragt på frihedsbrevet.dk i perioden fra den 26. april til den 15. maj 2024.

Den påklagede annoncevideo var øverst i venstre hjørne markeret med teksten ”Operation fem tusind” og fremstod indholdsmæssigt som en annonce, som klart adskilte sig fra Frihedsbrevets redaktionelle artikler, herunder ved [Chefredaktøren]s subjektive, kommenterende og vurderende sprogbrug og ordvalg. Pressenævnet finder på baggrund heraf, at det fremgår tilstrækkeligt klart, at der er tale om en annonce. Videoen vurderes derfor efter de videre rammer for annoncer.

Pressenævnet finder, at den påklagede video fremstår som en annonce for Frihedsbrevets kampagnemål om nye medlemmer. Nævnet finder imidlertid, at annoncen indeholder journalistisk materiale, der har en nøje sammenhæng med omtalen i artiklen af 8. april 2024, og at udsagnene om, at [Klager 2] ”udsætter kvinder for social kontrol” og ”gerne lige [vil] have massage af dem”, som fremsættes af ansvarshavende chefredaktør [Chefredaktøren], har en faktisk og grov karakter.

På denne baggrund finder nævnet, at Frihedsbrevet har overskredet de vide rammer ved at bringe udsagnene. Nævnet udtaler kritik.

Privatlivets fred

[Klager 1] og [Klager 2] har klaget over, at Frihedsbrevets omtale er krænkende og ødelæggende for [Klager 2] og [Klager 1].

Det følger af retningslinjer for god presseskik, at det enkelte menneske har krav på beskyttelse af sin personlige anseelse. Privatlivets fred må ikke krænkes, medmindre klar almen interesse berettiger offentlig omtale, jf. punkt B. 1.

Pressenævnet finder, at omtalen af [Klager 2] ikke kan anses for at indebære en krænkelse af hans privatliv. Nævnet har i den forbindelse lagt vægt på, at omtalen vedrører [Klager 2]s adfærd i sit erhvervmæssige virke som formand for organisationen [Klager 1], hvor han har indtaget en betroet

stilling som formand for organisationen, som hjælper sårbare og udsatte kvinder. Nævnet har endvidere lagt vægt på, at [Klager 2] er kommet til orde i artiklen. Nævnet udtaler ikke kritik.

Sletning – punkt D. 1

[Klager 1] og [Klager 2] har klaget over, at Frihedsbrevet har afvist deres anmodning om at slette artiklen og videoen.

Generelt om punkt D. 1

Det følger af retningslinjer for god presseskik, at meddelelser offentliggjort i digitale medier ofte vil være tilgængelige efter, at de er publiceret. Efter anmodning skal mediet tage stilling til, om det er muligt og rimeligt at hindre tilgængeligheden af tidligere offentliggjorte, følsomme eller private oplysninger, uanset at disse tidligere er offentliggjort i overensstemmelse med god presseskik, jf. punkt D. 1.

Medier kan afindeksere, dvs. ændre instruks til søgemaskiner, så søgemaskiner ophører med at henvise til artiklen, anonymisere, dvs. ændre i artikelteksten så eksempelvis et personnavn anonymiseres, eller helt afpublicere en artikel, dvs. fjerne artiklen fra hjemmesiden.

Det er nævnets opfattelse, at anvendelse af punkt D. 1 i retningslinjerne for god presseskik og muligheden for at meddele et medie kritik for ikke at imødekomme en anmodning om afindeksering, anonymisering eller afpublicering som udgangspunkt kun bør anvendes, når der er tale om oplysninger, som er særligt belastende for den person, der er omtalt.

Den konkrete sag

Artiklen og videoen indeholder kritisk omtale af organisationen [Klager 1] og [Klager 2] med beskyldninger om udnyttelse, trusler og kontrol.

Det er Pressenævnets opfattelse, at artiklen og videoen fra 2024 på frihedsbrevet.dk med omtale af [Klager 2]s adfærd i [Klager 1] indeholder personoplysninger af følsom karakter, der som udgangspunkt må betragtes som værende særlig belastende for [Klager 2].

Pressenævnet finder imidlertid, at det ikke kan anses for at være en overtrædelse af god presseskik, at Frihedsbrevet har afvist anmodningen om at hindre tilgængeligheden af artiklen og videoen. Nævnet har i den forbindelse lagt vægt på, at der er tale om en sag af offentlig interesse, at [Klager 2] har indtaget en betroet stilling som formand for en organisation, som hjælper sårbare og udsatte kvinder, og at omtalen angår forhold i relation til [Klager 2]s erhvervsmæssige virke som formand for organisationen [Klager 1]. Nævnet bemærker, at [Klager 2]s afvisning af beskyldningerne fremgår af artiklen, og at videoen ikke længere er tilgængelig.

Pressenævnet finder derfor ikke anledning til at kritisere Frihedsbrevet for ikke at have imødekommet [Klager 1] og [Klager 2]s anmodning om sletning af artiklen og videoen.

Offentliggørelse af Pressenævnets kendelse

I medfør af medieansvarslovens § 49 pålægger Pressenævnet herefter den ansvarshavende redaktør af Frihedsbrevet at offentliggøre følgende til Pressenævnets logo som illustration:

”[rubrik]

Pressenævnet kritiserer Frihedsbrevet

[underrubrik]

Frihedsbrevet får kritik for annoncevideo

[tekst]

Frihedsbrevet bragte i perioden fra den 26. april til den 15. maj 2024 en annoncevideo som en del af Frihedsbrevets kampagne ”Operation 5000” om kampagnemål om nye medlemmer. I videoen udtalte ansvarshavende chefredaktør [Chefredaktøren], at en formand for en organisation, som hjælper sårbare og udsatte kvinder, ”udsætter kvinder for social kontrol” og ”gerne lige [vil] have massage af dem”.

Formanden for organisationen har klaget til Pressenævnet over, at udtalelserne er ukorrekte, misvisende og krænkende.

Pressenævnet kritiserer Frihedsbrevet for at bringe udsagnene i annoncevideoen, som indeholder journalistisk materiale, og som har en faktisk og grov karakter og dermed overskrider de vide rammer for annoncer.

Pressenævnet har pålagt os at bringe ovennævnte meddelelse. Hele kendelsen fra Pressenævnet kan læses på pressenaevnet.dk”

Offentliggørelse i den digitale udgave

Offentliggørelse af nævnets kendelse skal ske snarest på de af mediets platforme, hvor den påklagede video har været bragt. Offentliggørelse skal bestå i en selvstændig artikel med Pressenævnets logo som illustration. Artiklen skal prioriteres, f.eks. med placering på en forside i mindst et døgn efter kritikens offentliggørelse og skal placeres før eventuel betalingsmur. Pressenævnets offentliggørelsestekst skal bringes uden reklamer i teksten.

Endvidere skal denne artikel være offentligt tilgængelig som en selvstændig artikel i overensstemmelse med prioriteringen af den påklagede video, og i en periode svarende til den periode, hvor den påklagede video har været tilgængelig.

Endelig skal der oprettes et link med teksten ”Pressenævnet har udtalt kritik af videoen” direkte til nævnets kendelse på www.pressenaevnet.dk ved starten af brødteksten i den påklagede video, hvis den fortsat er tilgængelig på hjemmesiden og ikke er ændret på de punkter, hvor nævnet har udtalt kritik. Skrifttype og layout bør svare til den opsætning, der i øvrigt anvendes i redaktionelle artikler i mediet.

Afgjort den 18. marts 2025